

13. TRAKYA

INTERNATIONAL
FAMILY MEDICINE CONGRESS

PROCEEDINGS BOOK

26 - 28 APRIL 2024, EDİRNE, TÜRKİYE

COMMITTEES

CHAIR

H. Nezh Dağdeviren

SCIENTIFIC SECRETARIAT

Serdar Öztora

Ayşe Çaylan

ORGANIZING SECRETARIAT

Önder Sezer

HOST ORGANIZING COMMITTEE

Ahmet Fürkan Kabacık

Begüm Milon

Melike Sena Akyar

Ekin Dikmen

Kaan Ramazan Uzelli

INTERNATIONAL SCIENTIFIC COMMITTEE

Carlos Brotons

Carlos Martins

Duygu Ayhan Başer

Georgi Tsigarovski

İlhami Ünlüoğlu

John Brodersen

Mehmet Ugan

Pavlo Kolesnyk

Pemra Cöbek Ünalın

Radost Asenova

Shlomo Vinker

Süleyman Görpelioğlu

Zoi Tsimtsiou

Table of Contents

Committees	2	Değerlendirilmesi	23
Oral Presentations	5	Düşük Doz İyonize Radyasyona Maruz Kalan Hastane Çalışanlarında Tiroid Bozukluklarının Değerlendirilmesi	24
Abstracts	5	Evaluation of Responses Provided by ChatGPT and Gemini Artificial Intelligence Models to Hypertension-Related Queries	25
Aile Sağlığı Merkezlerinde Takip Edilen Gebelerin Aşı Olma Durumları Ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi	5	Obez Bireylerde Steatozis Dereceleri İle Farklı Antropometrik Ölçümlerin İlişkisi	26
Evaluation of Human Papillomavirus knowledge and vaccination status in women applying to Cancer Early Diagnosis Screening and Training Centres	6	Pediatric Reference Intervals for Thyroid- Stimulating Hormone, Free Thyroxine, and Free Triiodothyronine Assayed on a Roche Cobas Immunoassay Analyzer.....	27
Evaluation of the Knowledge Level and Attitude Towards Rational Antibiotic Use Among Pre- graduation Nursing Students	7	Üreme Çağındaki Kadınların, Human Papilloma Virüs Taraması ve Bağışıklaması Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi.....	28
Evaluation of The Knowledge Level And Attitudes of Family Physicians on Circumcision	8	Patolojik Miyopiyle Beraber Görülen Lameller Makuler Hollerin Doğal Seyrinin Optik Koherens Tomografi Bulgularıyla Değerlendirilmesi.....	29
Genç Yetişkinlerin Yapay Zekaya Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi.....	9	Sigara Bırakma Polikliniği'ne Başvuran Bireylerin Sigara Bırakma Kararlarına Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi	30
Sigara Bağımlılığı Üzerinde Kişilik Özelliklerinin Etkisinin Değerlendirilmesi.....	10	The Relationship Between Cardiovascular Disease Risk, Night Eating Syndrome and Sleep Quality in Patients Applying to the Family Medicine Outpatient Clinic	31
Üçüncü Basamak Bir Hastaneye Ayaktan Başvuran Hastalarda İdrar Yolu Enfeksiyonu Etkeni Suşların ve Antibiyogram Sonuçlarının Retrospektif Analizi.....	11	Tip 2 Diabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Fonksiyonel Konstipasyon Sıklığı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi ile İlişkisi.....	32
Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında MEFV Gen Mutasyonunun Hasta Kliniği Üzerine Etkisi	12	Trakya Bölgesindeki Retinal Ven Tıkanıklıklarının Demografik Özellikleri, Alt Tip Sıklıkları ve Sistemik Hastalıklarla İlişkisi	33
Bir Üniversite Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniğine Yapılan Başvuruların Retrospektif Analizi	13	Yabancı Uyruklu Mahkumların Kaldığı Bir Kapalı Cezaevinde Kardiyovasküler Risk Değerlendirmesi	34
Dekübit Ülseri Olan Evde Sağlık Hastalarında Tiroid Fonksiyon Testlerinin Değerlendirilmesi	14	18-25 YAŞ GENÇ YETİŞKİNLERİN OBEZ BİREYLERE İLİŞKİN ALGILARI:KİLOFOBİ	35
Sağlık Okuryazarlık Düzeyiyle Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına Yönelik Bilgi ve Tutum Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Yükseköğretim Öğrencileriyle Kesitsel Bir Çalışma.....	15	A new tool for the evaluation of residency training: Scale development and validation.....	36
Türkiye'deki Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin İş Doyumu ve Mesleklerini İcra Ederken Maruz Kaldıkları Şiddetin Değerlendirilmesi	16	Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Bireylerde Bel Ağrısı Sıklığı, Etkileyen Faktörler ve Bel Ağrısının Revize Oswestry Bel Ağrısı Engellilik Anketi İle Değerlendirilmesi	37
Aile Hekimleri Ve Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Sosyal Hizmetler Ve Sosyal Reçeteleme Konusundaki Bilgi Tutum Ve Davranışları	17	Diş hekimlerinin tütün bağımlılığı ile mücadeleye bakış açılarının araştırılması: Ön çalışma	38
Difficult Doctor-Patient Relationship Questionnaire - 10 Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması.....	18	Factors Affecting the Career Choice of Intern Physicians and Their Perspectives on Family Medicine Residency	39
Ekran Kullanım Alışkanlıklarının Erken Çocukluk Gelişimi ile İlişkisi.....	19	Sigara Bırakma Polikliniği'ne Başvuran Bireylerde Tedavi Başarısını Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi	40
FIB-4 skoru ile Diyabetes Mellitus hastalarında karaciğer hasarının değerlendirilmesi; karaciğer hasarı atlanıyor mu?	20	Poster Presentations	41
Influence of work environment factors on the motivation of Bulgarian general practitioners	21	Abstracts	41
Patients' satisfaction with professional behaviour of Bulgarian General practitioners.....	22	Multiple antibiotic resistance index of some uropathogenic bacteria in outpatients- children and adolescents	41
Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Acil Vakalara Tıbbi Müdahalede Bulunma Durumlarının			

Anthropogenic polluting factors and pediatric bronchial asthma	42
E-Nabız Sisteminin Etkin Kullanımıyla Aile Sağlığı Merkezinde Tanı Konan HIV Enfeksiyonu: Olgu Sunumu.....	43
Frequency and type of uropathogenic microorganisms in pediatric outpatients.....	44
Gebelikte Hidronefroz Ve Hematüri Birlikteliği: Bir Olgu Sunumu	45
Hematüri ve Ayrışmamış Hastalıklar: Tanı ve Yönetimde Aile Hekimliği Klinik Yaklaşımı	46
Konjonktivada Kene Enfestasyonu	47
Synthesis of Blockchain Technology, E-Health Datafication, and Implementation in Healthcare.....	48
Varicella vaccination and the result of its application	49
Yaşlı Hastalarda Birden Fazla Semptomun Yönetimi: Önceliklendirme Stratejileri	50
'ASCUS' Smear Sonucu ve HPV Testi: Genç Bir Kadında Aile Hekimliği Yaklaşımı ve Öneriler.....	51
Author Index	52

Oral Presentation / Research**Aile Sağlığı Merkezlerinde Takip Edilen Gebelerin Aşı Olma Durumları Ve Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi**

Ali Kocagöz, Memet Taşkın Egici, Emine Zeynep Tuzcular Vural

SBÜ HAYDARPAŞA NUMUNE EğİTİM VE ARAŞTIRMA HASTANESİ, 34034 İSTANBUL, Türkiye. E-mail: alikcgz@hotmail.com

Keywords: Aşı, Bağışıklama, Covid-19, Gebelik, Hekim Önerisi, İnfluenza, Tetanos

Aim:

Enfeksiyonlardan korunmada en etkili uygulama aşılama dır. Gebelikte aşılama gebelerde ve yenidoğanlarda hastalıkların önlenmesinde oldukça etkili bir yöntemdir. Bu çalışmada aile sağlığı merkezlerinde takip edilen gebelerin aşı olma durumları ve etkileyen faktörler değerlendirilmiştir.

Method:

Tanımlayıcı, kesitsel tasarımda olan araştırmamız 01.07.2023-01.08.2023 tarihleri arasında, İstanbul Maltepe ilçesindeki aile sağlığı merkezlerine kayıtlı gebeler üzerinde yapılmıştır. Çalışmaya dahil edilme kriterlerini sağlayan 326 gebe gelişigüzel örneklem yöntemine göre dahil edilmiştir. Çalışmaya katılan gönüllülere sosyodemografik özellikler, kronik hastalık durumu, obstetrik öykü, Covid-19 öyküsü, gebelikte aşı bilgisi, aşı tutumu ve aşı olma durumu bilgilerini içeren bilgi toplama anketi uygulanmıştır. Tanımlayıcı bulgular sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, medyan, minimum ve maksimum değerleriyle sunulmuştur.

Results:

Çalışmamızda katılımcıların aşılama oranları tetanos aşısı için %71,5, influenza aşısı için %7,1, hepatitB aşısı için %4,3, Covid-19 aşısı için %3,1, kuduz aşısı için %2,1, hepatit A aşısı için %1,2'dir. Katılımcıların gebelikte uygulanabilen aşılar hakkında bilgisi olduğunu beyan etme oranları tetanos aşısı için %88, Covid-19 aşısı için %28,8, influenza aşısı için %27,9, hepatit B aşısı için %15, hepatit A aşısı için %8, kuduz aşısı için %4'dür. En az bir aşı hakkında bilgisi olduğunu beyan eden katılımcıların %92,6'sı gebeliğinde aşı yaptırmış veya yaptırmayı planlamaktayken, gebelik dönemi aşıları hakkında bilgisi olmadığını beyan eden katılımcıların %53,3'ü gebeliğinde aşı yaptırmış veya yaptırmayı planlamaktadır. Çalışmamızda katılımcıların aşı yaptırma sebepleri incelendiğinde ilk sırada %70,5 ile doktor tavsiyesi görölmektedir. Katılımcıların %95,2 si gebelik takiplerinde sağlık çalışanı tarafından tetanos aşısı yaptırması yönünde öneri aldığını beyan ederken influenza aşısı için bu oran %14,1, hepatit B aşısı için %9,2 ve covid-19 aşısı için %4,9'dur. Sağlık çalışanı tarafından tetanos aşısı önerildiğini söyleyenlerin %86,5'i tetanos aşısı olmuşken, önerilmediğini söyleyenlerde bu oran %56,3'dür.

Conclusions:

Gebelerin aşılama oranlarının gereken düzeyde olmadığı görölmüştür. Hekimler ve sağlık çalışanları tarafından aşılar konusunda bilgilendirilme durumu ile aşıların yaptırılması arasında güçlü bir ilişki olduğu görölmüştür. Gebelerin aşılmasında birinci basamak sağlık hizmeti sunan aile hekimleri önemli bir konuma sahiptir.

Oral Presentation / Research**Evaluation of Human Papillomavirus knowledge and vaccination status in women applying to Cancer Early Diagnosis Screening and Training Centres**

Hüsna Sarıca Çevik¹, Gülsüm Öztürk Emiral², Cihan Deprem², Serpil Özbek², Şita Neşe Canoler², Aybike Özdoğan², Nuran İçöz Kılıçarslan²

1. Ankara University Faculty of Medicine, 06230 Ankara, Türkiye E-mail: saricahusna@gmail.com

2. Çankaya District Health Directorate

Keywords: Human papillomavirus, knowledge, vaccination

Aim:

Cervical cancer screening for women aged 30-65 occurs in Turkish primary healthcare. Investigating factors affecting HPV knowledge is crucial for effective public health strategies. This study aimed to assess HPV knowledge and vaccination status among women undergoing cervical cancer screening at Cancer Early Diagnosis Screening and Training Centres in Çankaya, Turkey.

Method:

This cross-sectional study, conducted between 15.10.2022-15.01.2023, utilised a questionnaire with three sections: sociodemographic characteristics, "HPV Knowledge Scale(HPV-KS)", and "Health Belief Model Scale for HPV and its Vaccination(HBMS-HPV)". Mann-Whitney U/Kruskal Wallis tests were used for univariate data analysis. Multiple linear regression analysis was performed with variables with a significance level of $p < 0.05$ in univariate analyses.

Results:

Only 26.3% of the total 490 participants stated that they had received training on sexually transmitted infections (STIs). 5.9% of women were vaccinated against HPV, and among women with children aged 9-26, only 6% had their children vaccinated. The proposition that the participants answered most correctly from HPV-KS was "Having many sexual partners increases the risk of getting HPV"(60.6%); the most incorrectly answered proposition was "HPV usually doesn't need any treatment"(%43.5). Multivariate analysis revealed higher HPV knowledge in those under 40, with a bachelor's degree or higher, those trained on STIs, and those who recommended vaccination for themselves and their children by healthcare professionals (HCPs). A positive correlation existed between HPV-KS scores and the HBMS-HPV.

Conclusions:

Younger individuals showed higher HPV knowledge, suggesting greater potential for benefit from vaccination and prevention strategies. Education at higher levels can enhance overall HPV understanding. Comprehensive STI training can boost HPV knowledge. Trust in HCPs makes vaccination recommendations influential in shaping patient knowledge and attitudes. Educational initiatives to raise information and awareness, especially in older age groups and lower education levels, comprehensive STI education and encouraging HCPs to discuss HPV and vaccination would be effective in increasing HPV knowledge levels.

Presentation on 27/04/2024 10:00 in "ORAL PRESENTATIONS 1" by Hüsna Sarıca Çevik.

Oral Presentation / Research**Evaluation of the Knowledge Level and Attitude Towards Rational Antibiotic Use Among Pre-graduation Nursing Students**

Melike Mercan Başpınar

University of Health Sciences, Gaziosmanpaşa Training and Research Hospital, 34250 İstanbul, Türkiye. E-mail: ztsm042@gmail.com

Keywords: Antibiotic, nursing, knowledge, attitude

Aim:

The knowledge and attitudes towards rational antibiotic use that physicians and nurses acquire during their pre-graduation education programs are significant, especially in terms of antibiotic resistance development and rational drug use policies. This study aims to evaluate the knowledge levels, attitudes, and frequency of antibiotic use among nursing students trained in the field of nursing.

Method:

This cross-sectional descriptive study was conducted with nursing students who were accepted to the inpatient wards and operating room units of a tertiary hospital. During training meeting days, a socio-demographic data collection form, questions about experiencing any acute infection in the past year and the frequency of antibiotic prescriptions, and the Antibiotic Use Attitude and Knowledge Scale questions were applied to the participants. The E-PICOS online statistical program was used for data analysis.

Results:

Of the 373 nursing students who participated in the study, 23.9% were male (n=89), 76.1% (n=284) were female, with an average age of 20.6 ± 2.90 years. It was observed that the average attitude score was 21.11 ± 5.13 (median=21), indicating a 52.5% positive level, and the average knowledge score was 5.84 ± 1.92 (median=6), indicating a 75% accuracy level. The frequency of experiencing a respiratory infection in the previous year was 52.0%, the frequency of confirmed COVID-19 with a PCR test was 24.7%, and the frequency of urinary tract infection was 19.4%. 47.7% of the participants were never prescribed antibiotics. A positive correlation was observed between the knowledge and attitude levels of the participants ($r=0.127$; $p=0.014$).

Conclusions:

This study has attempted to highlight the individual knowledge and attitude towards rational antibiotic use in education programs and awareness campaigns for nursing students. Despite the high level of knowledge about rational antibiotic use among nursing students, the finding that the attitude level is not at the desired level has been considered important in terms of student education planning.

Oral Presentation / Research**Evaluation of The Knowledge Level And Attitudes of Family Physicians on Circumcision**

Merve Yüzbaşıoğlu¹, Yusuf Doruk Bilgili², Güzin Zeren Öztürk¹

1. Şişli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital, 34457 Sarıyer/İstanbul, Türkiye E-mail: merveyuzbasioglu@yahoo.com

2. Balıkesir Bandırma Training and Research Hospital

Keywords: Male circumcision, family physicians, knowledge, pediatrics

Aim:

The number of circumcised men is specifically higher in countries with widespread Muslim and Jewish faith compared to other countries. Unfortunately, lack of information and misconceptions regarding this frequently performed procedure continues to exist. In our study, we aimed to determine the family physicians awareness of circumcision.

Method:

This descriptive analytical study was conducted with family physicians (FP). The sample size was calculated as 356 with 95% confidence interval from the universe of 3792 FP in İstanbul. We sent the questionnaire using the online FP group, and a total of 369 FP participated in our study.

Results:

In this study, the mean age of FP was calculated as 37 (24-65) years. Due to gender distribution 229 (62.1%) FP were females. One hundred fifty (40.7%) FP hadn't children. FP declared their duration of work experience as 13.4 (0-40) years.

FP mostly preferred (73.3%) circumcision under age of two. However, 9.9% of FP preferred circumcision during phallic stage. According to 12% of FP circumcision should not be performed and 27.9% of FP newborns did not require any type of anaesthesia during circumcision. Eight (2.2%) FP favored circumcision at home under local anesthesia. The possibility of having a urinary tract infection is supposed to reduction following circumcision, as declared by 243 (65.9%) of the FP. Almost half of doctors (45.4%) regarded circumcision as mandatory in preventing venereal diseases.

Awareness of indication for a rather early circumcision was shared by 122 (33.1%) of the FP, in patients diagnosed with hydronephrosis. Two of third of FP were also in favor of circumcision in patients even hypospadias.

Conclusions:

FP act as consultants for families on many issues such as circumcision. This study demonstrated that FP need to update themselves about circumcision in order to provide accurate information and guidance to the parents. Annual training on circumcision could be organized.

Oral Presentation / Research

Genç Yetişkinlerin Yapay Zekaya Yönelik Tutumlarının DeğerlendirilmesiŞerife Nur Pampu¹, Nur Demirbaş², Hatice Küçükceran², Fatma Gökşin Cihan², Nazan Karaoglu²

1. Necmettin Erbakan University, Medical Faculty, 42080 KONYA, Türkiye E-mail: nurpampu8@gmail.com

2. Necmettin Erbakan University, Medical Faculty, Family Medicine

Keywords: Yapay zeka, genç erişkin, hekimlik, teknoloji**Aim:**

Üretilenin hızla tüketildiği, keşfedilenin çabuk benimsendiği, popüleriteye paralel olarak yeniye ve farklıya olan ilgimizin en üst seviyede olduğu teknoloji çağında yaşamaktayız. Günümüzde yaşamakta olduğumuz teknoloji çağının en önemli buluşlarından biri de "Yapay Zekâ" teknolojisidir. Yapay Zeka, insanın yaptığı görevleri makine ve teknoloji yardımıyla gerçekleştirmeyi ifade eden genel bir terimdir. Bu çalışmanın amacı; genç yetişkinlerin bir çok alanda kullanılan yapay zekaya yönelik olumlu ve olumsuz tutumlarını değerlendirmektir.

Method:

Tanımlayıcı tipte planlanan bu çalışma için veriler, 20-24 Mart 2024 tarihleri arasında, 18-24 yaş aralığındaki genç yetişkinlere yüz yüze veya online sosyodemografik bilgi formu ve 'Yapay Zekaya Yönelik Tutum Ölçeği'den oluşan anket formu doldurtularak toplandı. Doldurmadan önce katılımcıların sözlü onamları alındı.

Results:

Çalışmaya katılan 171 genç yetişkinin yaş ortalaması 21,73±1,91 yıl ve %50,9'u (n=87) kadındı. Günlük akıllı cihaz kullanım süresi ortalama 6,06±2,89 saattir. Genç yetişkinlerin %53,2'si (n=91) daha önce yapay zeka kullanmamıştı ama %78,4'ünün (n=134) yapay zeka hakkında bilgisi vardı. Yapay zekanın %38,6'sı (n= 66) tıp, %28,7'si (n=49) mühendislik ve %19,9'u (n=34) eğitim alanında kullanılması gerektiğini belirtti. Yapay zeka kullanımının etik/hukuksal sorunlara neden olacağını belirtenler katılımcıların %59,1'ini oluşturuyordu. Yapay zekaya yönelik ortalama olumsuz tutum puanı 21,83±5,59 (8-34), olumlu tutum ortalama puanı 44,56±7,01(24-60) olarak bulundu. Erkek katılımcıların yapay zekaya yönelik olumlu tutum puanı (46,82±6,71) kadınlara göre (42,37±6,63) daha yüksekti (p<0,001). Yapay zeka kullanımının etik sorun oluşturmayacağını düşünenler yapay zekaya daha olumlu bakıyordu (p<0,001).

Conclusions:

Bu çalışmada yer alan genç yetişkinlerin, özellikle erkeklerin ve çalışanların yapay zeka kullanımına daha olumlu baktığı görüldü. Giderek daha çok iş kolunda yapay zekânın hayatın bir parçası olacağı varsayımları doğru ise genç nüfusun olumlu yaklaşımı gelecekleri adına umut vericidir. Dikkat çektiği üzere etik yasal sorunlar katılanların yarıdan fazlası için endişe konusudur. Katılanların üçte birinden fazlasının tıp için yapay zeka kullanımı gerektiğini düşünmesi biz hekimlerin bu konuda tutumlarımızı belirleyerek çalışma alanımız içinde etik ve yasal çerçevede nasıl faydalanabileceğimizi planlamamız gerektiği konusunda uyarıcıdır.

Presentation on 27/04/2024 10:00 in "ORAL PRESENTATIONS 1" by Şerife Nur Pampu.

Oral Presentation / Research

Sigara Bağımlılığı Üzerinde Kişilik Özelliklerinin Etkisinin DeğerlendirilmesiZeynep Yılmaz Özcan¹, Memet Taşkın Egici², Özge Börklü Doğan²

1. Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune Hastanesi, 34668 İstanbul, Türkiye E-mail: zeynepyilmaz317@gmail.com

2. Sağlık Bilimleri Üniversitesi Haydarpaşa Numune EAH

Keywords: Sigarayı Bırakma, Kişilik, Bağımlılık**Aim:**

Çalışmamızda sigara bağımlılığı ile kişilik özellikleri arasındaki ilişkinin araştırılması amaçlanmıştır.

Method:

Prospektif, tanımlayıcı, kesitsel olarak tasarlanmış çalışmaya 01.08-30.09.2023 tarihleri arasında SBÜ Haydarpaşa Numune Eğitim ve Araştırma Hastanesi Sigara Bırakma Polikliniklerine başvuran erişkin bireyler alındı. Etik kurul onayı sonrasında çalışmaya katılmayı kabul eden kişilerin onamı alınarak yüz yüze anket yöntemi ile Kişisel Bilgi Formu, Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi (FNBT) ve Taştan Kişilik Tipleri Ölçeği (TKTÖ) uygulandı. Veriler IBM SPSS Statistics 21.0 ile analiz edilmiş, anlamlılık $p < 0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Results:

Çalışmaya %44,5'i (n=73) kadın 164 katılımcı dahil edildi. Çalışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması $37,06 \pm 12,46$ yıl olarak belirlenmiştir. Katılımcılarca sigara bırakmayı istemedi en etkili nedenler arasında; ileride hastalanma endişesi %50,0, ekonomik nedenler %32,3, çevreye zarar verme %23,8 iken doktor önerisi %12,2 olarak belirtilmiştir. FNBT skorlamasına göre bireylerin %18,9'u (n=31) çok hafif bağımlı, %23,2'si (n=38) hafif bağımlı, %11,6'sı (n=19) orta derece bağımlı, %25,6'sı (n=42) ileri derece bağımlı ve %20,7'si (n=34) çok ileri derecede bağımlı olduğu belirlendi. Bireylerin ortalama sigaraya başlama yaşı $19,11 \pm 5,37$, ortalama $17,67 \pm 11,57$ yıldır sigara kullanmakta ve ortalama $18,25 \pm 14,39$ paket/yıl sigara içmektedir. FNBT skorları ile bireylerin sigaraya başlama yaşları ve en uzun süre sigara bırakma gün değerleri arasında negatif yönde anlamlı farklılık tespit edilmiştir ($p = 0,001$; $p < 0,001$). Sigara paket/ yıl öyküsü ile FNBT skoru arasında pozitif yönlü anlamlı ilişki bulundu ($p < 0,001$). FNBT Sınıflamasında en uzun süre sigara bırakan grup ortalama $446,04 \pm 632,8$ gün ile çok hafif derece bağımlılığı olanlarda, en kısa süre sigara bırakan grup ortalama $175,57 \pm 670,2$ gün ile çok ileri derece bağımlılık grubundadır.

TKTÖ'ne göre çalışmamızda en sık saptanan ilk 3 kişilik tipi; Başaran- Motivatör (%15.6), trajikomantik (%14.4) ve Yardımsever (%13.6) 'dir. TKTÖ sınıflamasına göre kişilik özellikleri ile FNBT açısından istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık tespit edilmemiştir ($p = 0,578$).

Conclusions:

Çalışmamızda erken yaşta sigara kullanımına başlanması ve sigara paket/yıl kullanımının fazla olması bağımlılık derecesini arttırdığı belirlenmiştir ancak bağımlılık düzeyleri ile kişilik özellikleri arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır.

Oral Presentation / Research

Üçüncü Basamak Bir Hastaneye Ayaktan Başvuran Hastalarda İdrar Yolu Enfeksiyonu Etkeni Suşların ve Antibiyogram Sonuçlarının Retrospektif Analizi

Kamuran Şanlı¹, Hilal Özkaya²

1. Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Kan Merkezi

2. Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, 34668 İstanbul, Türkiye E-mail: hilal.ozkaya@sbu.edu.tr

Keywords: Üriner kanal enfeksiyonları, antibiyogram, E koli enfeksiyonları,

Aim:

Toplum kaynaklı idrar yolu enfeksiyonlarında (İYE) antibiyotik direnci önemli bir sağlık problemidir. Dirençli mikroorganizmalar nedeni ile tedavi başarısızlığı her geçen gün artmaktadır. Bu çalışmada; sağlık merkezimize özgü toplum kaynaklı İYE etkeni olan Escherichia coli 'nin (E. coli) kümülatif antibiyogram verilerinin analizi yapılarak ampirik antimikrobiyal tedavi algoritmalarının geliştirilmesine ve ampirik tedavi seçimine katkıda bulunmak amaçlanmıştır.

Method:

Çalışma retrospektif bir çalışmadır. Çalışma grubu 1 Ocak-31 Aralık 2023 tarihleri arasında Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi polikliniklerine ayaktan başvuran hastalardan istenen idrar kültür testleri retrospektif olarak incelenmesiyle oluştu. E.coli izolasyonu olan 4118 idrar kültürü değerlendirildi. İzole edilen suşların antimikrobiyal duyarlılık testleri çalışıldı. Bu testlerin sonuçları istatistiksel analize tabi tutuldu.

Results:

Çalışmaya dahil edilen tarih aralığında, mikrobiyoloji laboratuvarına tüm polikliniklerden gelen ve antimikrobiyal duyarlılık sonucu raporlanan idrar numunelerin sayısı 4.793 idi. Bunun 4118'i (%85.9) E.coli, iken 675 (%14.9)'i diğer bakterilerden oluşmaktaydı. Yaş ortalaması 42.75 olan (min. 1- mak. 91) olan hasta grubunun %76.2 si kadın, %23.8 i erkekti. İdrar kültürü en çok %36.0 ile üroloji, %24.5 ile kadın hastalıkları ve doğum ve % 21.1 ile çocuk hastalıkları polikliniklerinden gelmişti. E coli izole edilen örneklerde, duyarlılığı en yüksek olan antimikrobiyaller sırası ile meropenem (%99.3), ertapenem (%96.4), imipenem (%97.9), nitrofurantoin (%95.1), amikasin (%94.4), piperasilin/tozabaktam (%81.7), tobramisin (%82.5), gentamisin (%86.4) olarak bulundu. Trimetoprim/sulfametaksazol (%66.0), siprofloksasin (%56.1), levofloksasin (%63.9), sefiksim (%57.4), seftriakson (%55.7) , ampisilin (%34.5) 'e azalmış duyarlılık olduğu ve Sefazoline ise hiç duyarlı suş olmadığı tespit edildi.

Conclusions:

İYE birinci basamakta tedavi edilen ikinci en yaygın bakteriyel enfeksiyon olup, çoğunlukla kadınları etkilemektedir. İYE'nin birinci basamakta tedavisinde antibiyotik duyarlılığı test için minimum 48 saat gerektirdiğinden ve zaten şu anki sistemde aile sağlığı merkezlerinde kültür antibiyogram tetkiki yapılamamasından dolayı sıklıkla ampirik geniş spektrumlu antimikrobiyal tedavisi başlanmaktadır. Bu çalışmada birinci basamakta kullanılacak oral antimikrobiyallerde direncin fazla olduğu, parenteral tedavilere ihtiyaç duyulduğu görülmektedir. Bu sonuçların birinci basamakta İYE tedavisinde antimikrobiyal seçiminde katkısı olacağı düşünülmektedir.

Oral Presentation / Research

Ailevi Akdeniz Ateşi Hastalarında MEFV Gen Mutasyonunun Hasta Kliniği Üzerine Etkisi

Yasemin Sağlan¹, Şule Yaşar Bilge², Ramazan Sağlan³, Hüseyin Balcioğlu⁴, Uğur Bilge⁵, Timuçin Kaşifoğlu²

1. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, 26040 ESKİŞEHİR, Türkiye E-mail: yasemin.kurt.com@hotmail.com

2. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Romatoloji Bilim Dalı

3. Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü Halk Sağlığı Uzmanı

4. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

5. Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Keywords: Ailevi Akdeniz Ateşi, MEFV gen mutasyonu

Aim:

Ailesel Akdeniz Ateşi (AAA) otozomal resesif geçişli, ateş ve artrit eşlik ettiği seröz zarların inflamasyonu ile karakterize otoinflamatuvar bir hastalıktır. Hastalıktan MEFV gen mutasyonunun sorumlu olduğu bilinmektedir. AAA hastalığının klasik bulgularının yanında komorbid hastalıkların varlığı da hastalığın seyri ve tedavisinde ön planda yer almaktadır. Çalışmamızda AAA hastalarında klinik ve komorbid hastalıklar üzerinde MEFV gen mutasyonu varlığının etkisini değerlendirmeyi amaçladık.

Method:

Çalışmamız Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Hastanesi Romatoloji polikliniğine başvuran AAA tanısı olan hastalar üzerinde yapılan retrospektif bir çalışmadır. Çalışmaya 140 hasta dahil edilmiştir. Çalışmamızda katılımcılara ait veriler, MEFV gen mutasyon analiz sonuçları, klinik bulguları ve eşlik eden hastalıkları retrospektif taranmıştır. Veriler SPSS kullanılarak analiz edildi. Çapraz tabloların analizinde Pearson Ki-Kare ve Fisher's Exact Ki-Kare testleri kullanıldı.

Results:

Çalışmamıza katılan bireylerin 84'ü (%60.0) kadın, 56'sı (%40.0) erkektir. Katılımcıların yaş ortalaması 36.69±10.83 olup, en küçük yaş 19, en büyük yaş 65 idi.

Çalışma grubunda 126 (%90.0) hastada MEFV gen mutasyonu saptanmıştır. En sık mutasyonlar; 37 (%26.4) hastada M694V Homozigot ve 24 (%17.1) hastada M694V Heterozigot idi.

En sık klinik bulgular; 118 (%84.3) ateş ve 117 (%83.6) peritonit idi. Hastaların % 47.1'inde (n:66) komorbid hastalık saptanmıştır. En sık görülen komorbid hastalık 19 (%13.6) hipertansiyon idi.

Klinik bulgular ve gen mutasyon varlığını incelediğimizde erizipel benzeri eritem ve artrit görülme sıklığı; M694V mutasyonu olanlarda olmayanlara göre daha sık (sırası ile p; 0.005, 0.039) ve M694V homozigot mutasyonu olanlarda da olmayanlara göre daha siktir (sırası ile p; 0.000, 0.000). Ayrıca artrit görülme sıklığı M694V heterozigot mutasyonu olanlarda olmayanlara göre düşük (p; 0.036) bulunmuştur.

Komorbidite ile gen mutasyonu varlığını incelediğimizde gen mutasyonu olanlarda olmayanlara göre hipertansiyon ve fibromyalji daha az saptanmıştır (sırası ile p; 0.024, 0.033).

Conclusions:

AAA hastalığında sık görülen klinik bulguların ve eşlik eden hastalıkların MEFV gen mutasyonu ile ilişkilidir. Bu hastaların AAA dışında komorbid durumlarının da değerlendirilmesi, tarama, erken tanı ve tedavilerinin yapılmasının hastalara ek faydalar sağlayabileceği kanaatindeyiz.

Oral Presentation / Research**Bir Üniversite Hastanesi Aile Hekimliği Polikliniğine Yapılan Başvuruların Retrospektif Analizi**

Derya Yaka, Hatice Küçükceran, Nur Demirbaş, Nazan Karaoğlu, Fatma Gökşin Cihan

Necmettin Erbakan University, 42090 MERAM, Türkiye. E-mail: derya.yaka00@gmail.com

Keywords: Aile hekimliği, uzmanlık kurulları, eğitim, tanı

Aim:

Aile hekimliği disiplinin birincil yönelimi birinci basamak olmasına karşın ne yazık ki günümüze kadar sınırlı sayıda uygulamalar dışında asistanlık eğitimi birinci basamakta yapılamamış ve yapılamamaktadır. Bu nedenle özellikle üniversite hastanelerinde çalışan akademisyenlerin en büyük ikilemi üçüncü basamakta yetişen uzmanların birinci basamakta yeterliliği konusundadır. Zaman zaman üçüncü basamakta verilen aile hekimliği hizmetinin incelenmesi bu konuda bir veri oluşturacaktır. Bu çalışmada da bir üniversite hastanesi aile hekimliği polikliniğine yapılan başvurularının incelenmesi ve kurumda eğitim almakta olan asistanların eğitimin programı ve birinci basamak yeterlilikleri için güncellemelerin belirlenmesi amaçlanmıştır.

Method:

Retrospektif ve tanımlayıcı tipteki çalışmanın evrenini Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Polikliniği'ne 01.02.2024-29.02.2024 tarihleri arasında başvuranlar oluşturdu. Hastane sisteminden izinle hasta kayıtlarına ulaşılarak kontrol amaçlı yapılan başvurular değerlendirme dışı tutuldu. Hasta kayıtlarının hepsinde mutlaka yer alan yaş, cinsiyet ve tanılar (ICD 10 kodlarına göre) analiz edildi. ICD koda göre girilen tanılar tıp eğitimin temel organ sistemlerine göre yeniden kategorize edildi.

Results:

Bu dönemde sistemde kayıtlarına ulaşılan 1159 hastanın yaş ortalaması $35,35 \pm 14,5$ (min=18; maks=88) yıl olup, %66,3'ü (n=768) kadındı. Buna göre ilk üç sırada tanılarının %49,4'ü (n=573) solunum (üst ve alt solunum enfeksiyonları, astım vs.), % 9,1'i (n=105) kas ve iskelet (ağrı, miyalji vs), %7,1 (n=82) genito-üriner (üriner sistem enfeksiyonları, sistit, vajinit, dismenore vs) sistem hastalıkları idi.

Conclusions:

Çalışmadaki poliklinik başvuruları, Tıpta Uzmanlık Kurulu Müfredat Oluşturma ve Standartları Belirleme Sistemine (TUKMOS) ve aile hekimlerinin çekirdek yeterliliklerine göre değerlendirildiğinde özellikle gebe ve çocuk yaş grubundaki hastaların hiç olmaması dikkat çekicidir. Aile hekimliği eğitiminde yeni eğitim yöntemlerine (rol-play, vaka tartışmaları, senaryo oturumları, simülasyon eğitimleri) ve kurum ziyaretlerine (aile sağlığı merkezi, huzur evi vb.) daha fazla yer verilmelidir.

Oral Presentation / Research

Dekübit Ülseri Olan Evde Sağlık Hastalarında Tiroid Fonksiyon Testlerinin Değerlendirilmesi

Irem Şenoymak

Üsküdar devlet hastanesi, 34000 istanbul, Türkiye. E-mail: ireemakman94@gmail.com

Keywords: dekübit ülseri, tiroid fonksiyon testleri, yara, evde sağlık

Aim:

Dekübit ülseri özellikle hareket kısıtlılığı olan hastalarda basınçtan kaynaklanan, cilt ve altındaki dokulardaki lokalize hasar olarak tanımlanır, hastanede kalış süresini, komplikasyon gelişme riskini ve sağlık bakım maliyetini artıran önemli morbidite ve mortalite nedenidir. Yapılan araştırmalarda uzun süreli bakım alan hastaların yaklaşık %20'sinde dekübit ülseri olduğu gösterilmiştir. Risk altında olan grup özellikle komorbiditesi olan yaşlı popülasyon, nörolojik bozukluğu olan kişiler, yoğun bakım- palyatif bakım hastalarıdır. Tiroid hormonları, vücuttaki metabolizmayı düzenleyen, hücrel aktiviteyi etkileyen önemli bir hormon grubudur. Cilt, tiroid hormonunun ana hedeflerindedir; fetal epidermal farklılaşma, bariyer oluşumu, saç büyümesi, yara iyileşmesi, keratinosit çoğalması ve keratin gen ekspresyonunda rol oynar (6). Yapılan çalışmalarda hipotiroidinin yara iyileşmesini geciktirdiği bildirilmiştir. Bu çalışmanın amacı kronik yara hastalarında tiroid fonksiyon bozukluğu sıklığını araştırmak ve bu konudaki farkındalığı artırmaktır.

Method:

Çalışmaya 1 Mart 2023- 1 Mart 2024 tarihleri arasında Üsküdar Devlet Hastanesi Evde Sağlık Hizmetleri kapsamındaki DÜ olan hastalar dahil edildi. Bu hastaların demografik verileri, komorbiditeleri, sistemdeki son 1 sene içerisindeki tiroid fonksiyon testleri değerlendirildi. Son 1 sene içerisinde kan sonucu olmayan ve tiroid hastalığı tanısı olup tedaviyle ötiroid olan hastalar çalışmaya dahil edilmedi.

Results:

Belirlenen tarih aralığında DÜ olan hasta sayısı 183'tü. Bu hastaların 45'i sistemde kan sonucu olmaması sebebiyle çalışmaya dahil edilmedi. Kalan 138 hastanın 9'u hipotiroidi tanısına sahip ve tedaviyle ötiroid durumda olduğundan dışlandı. Çalışmaya 82'si kadın olmak üzere 129 hasta dahil edildi. Hastaların yaş ortalaması 76,6 idi. Laboratuvar normal aralıkları TSH 0,28-3,86 mIU/L; T3 2,04-4,4 ng/L; T4 0,85-1,7 ng/dl. Hastaların TSH ortalaması 2,12 mIU/L; T3 ortalaması 2,12 ng/L ve T4 ortalaması 1,28 ng/dl idi. Hastaların 2'si aşikar hipotiroidi, 10'u subklinik hipotiroidi, 1'i aşikar hipertiroidi ve 3'ü subklinik hipertiroidi durumundaydı ve 40'ında izole T3 düşüklüğü vardı.

Conclusions:

Kronik yara hastalarında tiroid fonksiyon testlerinde anormallik sık gözlenmektedir. Bu durum yara tedavisindeki başarıyı etkileyeceğinden kronik yara tedavisinde tiroid fonksiyon testleri değerlendirilerek hasta yönetilmelidir.

Oral Presentation / Research

Sağlık Okuryazarlık Düzeyiyle Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına Yönelik Bilgi ve Tutum Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi: Yükseköğretim Öğrencileriyle Kesitsel Bir Çalışma

Hilal Özkaya¹, Nesibe Simsekoglu², Semsî Nur Karabela³, Şeyma Enise Baki¹, Özge Pasin⁴

1. Başakşehir Çam ve Sakura Şehir Hastanesi, Aile Hekimliği Anabilim Dalı

2. University of Health Sciences Hamidiye Vocational School of Health Services, 34668 İstanbul, Türkiye E-mail: nesibe.simsekoglu@sbu.edu.tr

3. Bakırköy Dr. Sadi Konuk Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Enfeksiyon Hastalıkları ve Klinik Mikrobiyoloji Anabilim Dalı

4. Bezmialem Vakıf Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Biyoistatistik ve Tıp Bilişimi Anabilim Dalı

Keywords: Sağlık okuryazarlığı, tamamlayıcı tıp, bilgi, tutum.

Aim:

Bu araştırma, yükseköğretim öğrencilerinin sağlık okuryazarlık düzeyiyle Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına (GETAT) yönelik bilgi ve tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla tasarlanmıştır.

Method:

Kesitsel tipte tasarlanan bu araştırma, 2022-2023 Eğitim yılında bir devlet üniversitesinin yükseköğretimde dördüncü dönem öğrencisi olan 508 katılımcıyla tamamlanmıştır. Veriler; katılımcıların demografik özelliklerini ve Geleneksel ve Tamamlayıcı Tıp Uygulamalarına yönelik bilgi ve tutum düzeylerini belirlemeye yönelik 19 sorudan oluşan Tanıtıcı Bilgi Formu ve 12 sorudan oluşan Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği (SOY)-Kısa Form ile toplanmıştır. Araştırma verileri uygun istatistiksel yöntemlerle analiz edilmiştir.

Results:

Katılımcıların yaş ortalamasının $20,84 \pm 4,073$ olduğu, %80'inin kadın olduğu, %43,7'sinin GETAT uygulamalarına yönelik yeterli düzeyde bilgi sahibi olmadığını düşündüğü, ağırlıklı olarak kupa (%13,4) ve sülük (%14) uygulamalarına yönelik bilgi sahibi oldukları ve %49,6'sının GETAT uygulamalarını yararlı bulduğu belirlendi. GETAT uygulaması kullanan katılımcıların (%14,4); %4,9'unun kupa, %5,1'inin ise sülük uygulamasını tercih ettiği tespit edildi. Katılımcıların sağlık okuryazarlık ölçeği puan ortalaması $32,22 \pm 7,85$ bulunurken ölçek puan ortalamasıyla sadece 'ailenin gelir durumu' değişkeni arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık olduğu tespit edildi. Buna göre ailesinin gelir durumunu 'düşük düzeyde' olarak nitelendiren katılımcıların SOY ölçek puan ortalaması anlamlı düzeyde düşük bulundu ($p < 0,05$).

Conclusions:

Katılımcıların kupa ve sülük uygulamasına yönelik bilgi düzeyinin yüksek olduğu ve yaygın olarak bu uygulamaları kullandıkları tespit edilmiştir. Katılımcıların sağlık okuryazarlık düzeyinin orta seviyede olduğu, ailesinin gelir düzeyi düşük olan katılımcıların sağlık okuryazarlık düzeyinin de düşük olduğu belirlenmiştir. SOY ve GETAT uygulamalarına yönelik eğitim programlarında bu faktörlerin dikkate alınması önerilmektedir.

Oral Presentation / Research

Türkiye'deki Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin İş Doymu ve Mesleklerini İcra Ederken Maruz Kaldıkları Şiddetin Değerlendirilmesi

Şebnem Akday, Ersin Akpınar

Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı, 01330 Adana, Türkiye. E-mail: sebnemakday@gmail.com

Keywords: İş doymu, Şiddet. Aile hekimliği**Aim:**

Türkiye'de maalesef son yıllarda artış gösteren şiddet mesleki riskler arasında ilk sıralarda gösterilmektedir. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'deki çeşitli üniversite ve eğitim araştırma hastanelerinde görev yapan aile hekimliği uzmanlık öğrencilerinin mesleklerini icra ederken maruz kaldıkları şiddet olaylarını değerlendirmektir. Bu verilerin elde edilmesi, sağlık çalışanlarının güvenliği ve iş ortamının iyileştirilmesi için etkili politika ve önlemlerin geliştirilmesine katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Method:

Türkiye'deki Aile Hekimliği Uzmanlık eğitimi veren üniversite ve eğitim araştırma hastanelerindeki aile hekimliği uzmanlık öğrencilerine çevrimiçi yapılandırılmış anket uygulanarak veriler toplandı, elde edilen veriler uygun istatistik programları ile analiz edilmiştir.

Results:

Ankete, yaş ortalaması $29,6 \pm 5,7$ yıl (min: 23, maks: 57) olan % 40,6'sı (n:141) erkek, toplam 347 aile hekimliği uzmanlık öğrencisi katıldı. Mesleklerini icra ederken hasta ve/veya hasta yakını tarafından darp edilmediklerini sorusuna %49.86'sı (n:173) evet yanıtını vermiştir. Meslek icrasında hasta ve/veya hasta yakını tarafından darp edilenlerin genel ve dışsal iş doyumlarının, darp edilmeye maruz kalmayan hekimlere göre daha düşük olduğu saptandı (sırasıyla $p=0,038$; $p=0,022$).

Conclusions:

Yapılan birçok çalışmada sağlık personeline yönelik şiddet sorununun giderek artan ciddi bir problem olduğunu gözler önüne sermektedir. Yapılan çalışmalarda sağlık çalışanlarından erkeklerin daha çok fiziksel şiddete, kadınların ise duygusal istismar ve cinsel tacize uğrama olasılığının daha yüksek olduğu görülmüştür. Araştırmalar, şiddete maruz kalan hekimleri iş motivasyonu ve doyumda azalma hissettiklerini göstermektedir. Her gün sosyal medya ve basın yayın organlarında sağlık çalışanlarına uygulanan sözlü veya fiziksel şiddet haberleriyle karşılaşmakta ancak uygulanan şiddetin cezasız kaldığı düşünüldüğünden, hasta/hasta yakınlarının şiddet uygulama güdüsünü arttırmakta, bu durumun çalışmamızda da olduğu gibi, hekimlerin çalışma motivasyonu ve iş doyumlarını azaltmakta olduğu ortaya çıkmıştır. Şiddeti engelleyebilmek için; şiddeti uygulayan kişiye adli yaptırımların yanında idari hak mahrumiyetleri uygulanmalı, halkın gözünde sağlık çalışanlarının itibarını yükseltecek tutumlar izlenmeli, ve şiddete karşı tüm tarafların kararlı şekilde şiddetin önlenmesi ve uygulayanların gerekli yasal cezaları almalarını sağlamanın önemli olacağı düşünülmektedir.

Oral Presentation / Research**Aile Hekimleri Ve Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Sosyal Hizmetler Ve Sosyal Reçeteleme Konusundaki Bilgi Tutum Ve Davranışları**Mina Lara Üreten¹, Zerrin Gamsızkan²

1. Düzce Cumayeri Aile Sağlığı Merkezi

2. Duzce University Medical Faculty, 81000 Duzce, Türkiye E-mail: zgamsizkan@yahoo.com

Keywords: Sosyal Reçeteleme, Aile Hekimliği, Sosyal Hizmetler, Sağlık Politikaları, Toplum Sağlığı, Hasta Yönlendirmesi, Sağlık Profesyonellerinin Tutumları.**Aim:**

Sosyal reçeteleme, hekimlerin hastalarını, toplumda mevcut olan ve onların sağlığını destekleyebilecek çeşitli faaliyetlere yönlendirmelerini ifade eder. Bu çalışma ile sağlık hizmetlerinde bütüncül bir yaklaşımı destekleyen sosyal reçeteleme kavramını incelemek ve birinci basamak hekimlerinin konu hakkındaki bilgilerini tespit etmek amaçlanmıştır.

Method:

Bu çalışma, aile hekimleri ve aile hekimliği uzmanlık öğrencilerinin sosyal hizmetler ve sosyal reçeteleme konusundaki bilgi, tutum ve davranışlarını değerlendirmek amacıyla anket yöntemi kullanılarak tasarlanan tanımlayıcı kesitsel tipte bir araştırmadır. Anket toplam 37 sorudan oluşmaktadır.

Results:

Çalışmaya katılan hekimlerin %40'ı tıbbi sosyal hizmet almaya uygun hastalarla her gün birden fazla kez karşılaştıklarını belirtmiştir. Katılımcıların %31,2'si tıbbi sosyal hizmet almaya uygun hastaları nereye yönlendireceklerini bilmemektedir. Mezuniyet öncesi tıp eğitimi sırasında sosyal hizmetler ile ilgili ders alan hekimlerin oranı %10,6'dır. Katılımcıların %80,1'i mevcut görev yerlerinde sosyal hizmetler konusunda eğitim almamıştır. Çalışılan kurumlarda sosyal çalışmacı bulunma oranı %18,4'tür. Katılımcıların %90,1'i, aile hekimliği uygulamasında sosyal çalışmacılara ihtiyaç olduğunu düşünmektedir.

Conclusions:

Sosyal reçeteleme kavramına yönelik farkındalık ve kabul, hastaların fiziksel aktivite, hobi kursları, sosyal faaliyetler ve diğer yaratıcı ve zihinsel faaliyetlere yönlendirilmesini içeren bir dizi öneride bulunma eğilimini yansıtmaktadır. Bu çalışma, sosyal hizmetlerin ve sosyal reçetelemenin aile hekimliği pratiğinde nasıl daha etkin bir şekilde entegre edilebileceği üzerine daha fazla araştırma yapılmasını önermektedir.

Presentation on 27/04/2024 13:30 in "ORAL PRESENTATIONS 3" by Zerrin Gamsızkan.

Oral Presentation / Research**Difficult Doctor-Patient Relationship Questionnaire – 10 Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması**

Mehmet Göktuğ Kılınçarslan¹, Büşra Dönmez², Çetin Toraman¹, Oktay Sarı¹, Erkan Melih Şahin¹

1. Çanakkale Onsekiz Mart University, 17100 Çanakkale, Türkiye E-mail: goktugmk@gmail.com

2. Manisa Gölarmara State Hospital

Keywords: Physician-Patient Relations; Survey Methodology; Turkish people

Aim:

Zor hastalar klinisyen içinde öfke, endişe, suçluluk ve antipati gibi negatif duygular uyandıran hasta olarak tariflenmiştir. Sağlık kuruluşlarında zor hasta ile karşılaşılma sıklığını %15 ile %30 arasında bildiren çalışmalar mevcuttur. Bu çalışmada Hahn ve ark. tarafından geliştirilen "Difficult Doctor-Patient Relationship Questionnaire – 10 item version (DDPRQ-10)" ölçeğinin Türk kültürüne uyarlanması amaçlandı.

Method:

Bu metodolojik çalışma ülke genelinde kolayda örneklem ile ulaşılan 150 aile hekimi ile 1 Şubat 2024 – 29 Şubat 2024 tarihleri arasında yürütüldü. Çalışmaya katılan aile hekimlerinin 84(%56,0)'ü kadındı. Katılımcıların yaş ortancası 31,5(28-39) yıl ve meslekteki süre ortancası 6(3-14) yıldır.

DDPRQ-10 ölçeği önce Türkçeye, sonra geri İngilizceye çevrildi uzman görüşüne sunuldu. Uzmanlar arasındaki tutarlılık Krippendorff's Alpha değerinin 0,924 hesaplanması ile doğrulandı. Ölçek online forma dönüştürülerek ülke genelinde 150 aile hekimine iletildi ve toplam 254 ayrı hasta için ölçüm alındı. Veriler Doğrulayıcı Faktör Analizi (DFA) ve Madde Tepki Kuramı (MTK) ile değerlendirildi. İstatistik analizler Jamovi ve R programları ile yapıldı.

Results:

DFA sonucunda fit-indeksleri; CFI=0,975, TLI=0,966, RMSEA=0,072 ve $X^2/df=2,320$ olarak hesaplanmıştır. Bu değerlere göre orijinal ölçeğin tek faktörlü yapısı doğrulanmıştır. Ölçeğin Türkçe versiyonunun güvenilirlik düzeyi Cronbach Alpha katsayısıyla incelenmiş ve 0,94 ile yüksek düzeyde güvenilirlik gösterdiği saptanmıştır. MTK ile incelendiğinde DDPRQ-10 Türkçe versiyonunun 10 maddesinin neredeyse tamamı ideal ayırt edicilik düzeyindedir. Zor hasta ölçeğinin maddelerinin, madde bilgi fonksiyonları incelendiğinde en çok bilgi veren maddeler 1, 2, 4, 6 ve 9'dur. Diğer maddelere oranla, görece daha az bilgi veren maddeler ise 3, 7 ve 10'dur. En az bilgi veren maddeler ise 5 ve 8'dir.

Conclusions:

Türk kültürüne uyarlanan DDPRQ-10 ölçeğinin Türkçe versiyonunun geçerli ve güvenilir olduğu gösterilmiştir. Hem DFA hem de MTK analizlerinde iyi özellikler göstermiştir. Uyarlanan ölçek sayesinde Türk kültüründe zor hastanın ölçülebilmesi sağlanmıştır. Birinci basamağın önemli sorunlarından birisi olan zor hastanın objektif olarak ayırt edilmesine, düzeyinin ölçülmesine yapılan bu katkı konu hakkındaki ileri çalışmaların da önünü açmıştır.

Oral Presentation / Research**Ekran Kullanım Alışkanlıklarının Erken Çocukluk Gelişimi ile İlişkisi**Emre Sari¹, S. Songül Yalçın²

1. Edirne İl Sağlık Müdürlüğü, 22020 Edirne, Türkiye E-mail: emre.sari.94@gmail.com

2. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Pediatri Bilim Dalı

Keywords: Erken çocuk gelişimi, çocuğun medya kullanımı, babanın çocuk üzerindeki etkisi**Aim:**

Bu çalışmanın amacı babanın çocuk bakımı ve çocuğun ekran kullanımının erken çocukluk gelişimi ve çocuğun tepkisine etkisini incelemektir.

Method:

Araştırmaya 2-5 yaş arası çocuğu olan 464 baba dahil edildi. Erken çocukluk gelişimi 'Erken Çocukluk Gelişimi İndeksi (EÇGİ)' ile değerlendirildi. EÇGİ sonuçlarını etkileyen faktörler ve çocuğun ekran kullanmasına izin verilmediğinde verdiği tepki araştırıldı.

Results:

EÇGİ'nin 4 alt grubundan 3'ünde çocukların %89,7'si geçer idi. Ekran kullanımına izin verilmediğinde çocukların %55,6'sı gidip başka bir aktivite yaptı, %44,4'ü ise ağlayarak tepki gösterdi. Çok faktörlü lojistik regresyon analizine göre babanın eğitim düzeyi, çocuğun yaşı, cinsiyeti, ekran kullanmaya başlama yaşı, çocuğun ekran kullanımına izin verilmediğinde vereceği tepki, 3 ve daha fazla kitaba sahip olması erken çocukluk gelişimi ile ilişkili bulunmuştur. Ayrıca çocuğun ekranı kullanmasına izin verilmediğinde gösterdiği tepkinin, çocuğun ve babanın ekran başında kalma süresi, 3 veya daha fazla kitap sahibi olma, yeterli/yetersiz bakım ve okuma-yazma-sayısal EÇGİ alt grubunda geçer olma ile ilişkili olduğu bulunmuştur.

Conclusions:

Ekran kullanım alışkanlıkları erken çocukluk gelişimini ve çocukların tepkilerini etkiler.

Presentation on 27/04/2024 13:30 in "ORAL PRESENTATIONS 3" by Emre Sari.

Oral Presentation / Research**FIB-4 skoru ile Diyabetes Mellitus hastalarında karaciğer hasarının değerlendirilmesi; karaciğer hasarı atlanıyor mu?**

Batuhan Güney, İlhami Ünlüoğlu

Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesi, 26040 Eskişehir, Türkiye. E-mail: 7batuhanguney@gmail.com

Keywords: Diyabetes Mellitus, FIB-4**Aim:**

Tip 2 DM hastalığının NAYKH (Non-alkolik yağlı karaciğer hastalığı) için bağımsız bir risk faktörü olduğu gösterilmiştir. Yüksek riskli diyabet hastalarında NAYKH için tarama önerilmektedir. Çalışmamızda HbA1c ile diyabet parametrelerinin yanında, kronik inflamasyon sonucunda gelişen karaciğer fibrozisini öngören FIB-4 indeksi arasındaki ilişkileri incelemektir.

Method:

Retrospektif olan çalışmamız T2DM'li hastalar için 2 grup oluşturarak (HbA1c <7 ve >7) yapıldı. HbA1c değerinin diyabet parametreleri ve FIB-4 indeksi ile olan ilişkileri incelendi. FIB-4 skoru= (yaş x AST)/trombosit değeri x (ALT)^{1/2} formülü kullanılarak hesaplandı. 65 yaş altında skorun ≥ 1.3 olması; 65 yaş üstünde skorun ≥ 2 olması fibrozis olasılığı için anlamlı kabul edildi. Veriler SPSS programı ile analiz edildi. Veriler normal dağılmadığında karşılaştırma Mann Whitney U testi ile yapıldı. Kategorik veriler Pearson Ki-Kare testi ile karşılaştırıldı. Sürekli veriler arası ilişkiye, normal dağılım olmadığı için Spearman korelasyon testi ile bakıldı. Nedensellik ilişkisini değerlendirmek için Binary Logistic regresyon testi uygulandı.

Results:

Çalışmaya toplam 1302 [719 (%55,2) kadın, 583 (%44,8) erkek] hasta dahil edildi. Erkek cinsiyetin kötü glisemik kontrol için bir risk faktörü olduğu görüldü ($p < 0,05$). FIB-4 skoru eşik değerinin üstünde olan hasta sayısı 175 (%13,4) bulundu ve literatürde bu oran %17,7 görüldü. FIB-4 değeri iyi glisemik kontrol grubunda medyan değeri 1.01 (0,17-9,12), kötü glisemik kontrol grubunda medyan değeri 0,95 (0,17-7,53) bulundu ($p < 0,05$) fakat FIB-4'ün glisemik kontrol başarısıyla ilişkisi istatistiksel olarak anlamsız saptandı. HbA1c ile FIB-4 arasında negatif yönde korele ilişki bulundu ($r = -0,077$, $p < 0,05$). FIB-4, GGT, trigliserit/HDL, açlık glukozunun olduğu modelde FIB-4'teki 1 birimlik artışın kötü glisemik kontrol grubunda olmayı 0,7 kat azaltması dikkat çekti.

Conclusions:

Bu çalışmada FIB-4'ün HbA1c ile negatif yönlü ilişkisi saptandı. Literatürde benzer sonuç olmakla birlikte, pozitif yönde ilişki olduğunu söyleyen çalışmalar da vardır. Literatüre göre yeni nesil diyabet ilaçları negatif ilişkinin sebebi olabilir. Birinci basamakta FIB-4'ü kullanımını sağlayacak projeler önemini korumaktadır.

Oral Presentation / Research**Influence of work environment factors on the motivation of Bulgarian general practitioners**

Nevena Ivanova

Medical University, Plovdiv, Department of urology and general medicine, MHAT Sv. Karidad Plovdiv, 4004 Plovdiv, Bulgaria. E-mail: nevenai@yahoo.com

Keywords: work environment factors, motivation, general practitioner

Aim:

To study influence of work environment factors on the motivation of Bulgarian general practitioners (GPs)

Method:

a pilot study of 50 GPs was conducted in Plovdiv. A special questionnaire was developed

Results:

36 of participants were female (72%), 14 (28%) male, divided into 5 age groups 25-34 years (16%), 35-44 (4%), 45-54 (8%), 55-64 (66%), 65 and older (6%). 98% were individual practices, 76% were located in a city. 42 (84%) GPs have specialty in general medicine. 4 Work environment factors were divided into 3 groups- financial and economic, organizational and legal. The first group included the following elements-amount of net profit, amount of user fee, amount of capitation, amount of payment for additional activities - preventive, dispensary examination, vaccination, etc. The second group included regulatory standards (referral limitations for laboratory testing and consultations), a restriction on the prescription of some medications, performing activities outside the basic package. The third group included content of the basic package of activities and obligation to provide 24-hour medical assistance. 98% of GPs consider that financial and economic factors influence positively their motivation, whereas in 96% and 97% organizational and legal respectively had a negative effect on it. Each group element was rated in terms of its influence on professional motivation from 1 (weakest) to 5 (strongest). With the greatest positive influence were amount of net profit and capitation (5). The strongest negative effect caused referral limitations for laboratory testing and consultations and obligation to provide 24-hour medical assistance (5).

Conclusions:

Motivation is a complex process that is influenced by many factors of the professional environment and is essential for achieving quality medical care. Organizational and legal changes in primary care in Bulgaria are needed to improve the professional motivation of general practitioners.

Oral Presentation / Research**Patients' satisfaction with professional behaviour of Bulgarian General practitioners**

Nevena Ivanova

Medical University, Plovdiv, Department of urology and general medicine, MBAL Sv. Karidad Plovdiv, 4004 Plovdiv, Bulgaria. E-mail: nevenai@yahoo.com

Keywords: patient satisfaction, professional behaviour, general practitioner

Aim:

To study patients' satisfaction with GPs' communicative and organizational professional behaviour

Method:

a pilot study of 100 patients was conducted in Plovdiv. A special questionnaire was developed

Results:

A manner of reception during opening consultation was evaluated-56,9% of patients answered that it was always attentive, polite and friendly, 32,3% sometimes, 8,5% more often inattentive, impolite and unwelcoming, 2,3% always with indifference. 63,7% pointed out that their GP listened to the patient's complaints carefully, focused and interested, 29,9% distracted, 6,4% nervous and hurried. 70% of patients think that GP answered to their questions calmly and in understandable language, 22,3% calmly, but not understandable, 7,7% nervously and not understandable. 51,5% of responders were completely satisfied with practice working hours, 33,5% partially satisfied and recommend changes, 15% were unsatisfied. 15% of patients needed continuous home care, but only 3% of them received regular home visit by GP which caused dissatisfaction.

Conclusions:

In primary health care the relationship doctor-patient plays a key role. There is a constant interaction between them, and dissatisfaction may negatively affect this relationship. The behaviour of GPs is "directed" towards providing affordable, safe and effective medical care that is acceptable and approved by patients. Thus, adequate satisfaction of the needs of both parties - doctors and patients - can be achieved. GP's professional behaviour impacts patient satisfaction. More than half of the patients were satisfied with communicative aspects of GP's behaviour, whereas 60% were partially satisfied or unsatisfied with organizational aspect. Future institutional changes are needed to improve that process.

Oral Presentation / Research**Aile Hekimliği Uzmanlık Öğrencilerinin Acil Vakalara Tıbbi Müdahalede Bulunma Durumlarının Değerlendirilmesi**

Oznur Bayraktar Turker, Güzin Zeren Öztürk

SBU Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi, 34000 istanbul, Türkiye. E-mail: oznurbayraktarturker@gmail.com

Keywords: Acil tıp, anafilaksi, febril konvülsiyon, miyokard infarktüsü**Aim:**

Çalışmamızda aile hekimliği uzmanlık öğrencileri acil vakalara tıbbi müdahalede bulunma durumlarını kendi bakış açılarıyla değerlendirmektedir. Amacımız elde edilecek bilgiler doğrultusunda eğitim planlaması yapmak ve eğitim sonrasında çalışmayı tekrarlayarak durumu yeniden analiz etmektir. Bu bildiri ana çalışmanın ilk verisini içermektedir.

Method:

Tanımlayıcı tipteki çalışmamızda, Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde eğitim alan aile hekimliği tıpta uzmanlık öğrencilerine çevrimiçi anket uygulanmıştır. Yaş, cinsiyet, asistanlık tipi (AHU/SAHU), asistanlık yılı, meslekteki görev süresi gibi tanımlayıcı bilgiler ile öğrencilerin miyokard infarktüsü, anafilaksi, febril konvülsiyon, diyabetik acillere yaklaşımda yeterlik durumları üçlü likert ölçeği ile değerlendirilmiştir. Anlamlılık $p < 0.05$ düzeyinde değerlendirilmiştir.

Results:

Çalışmamıza katılan 89 uzmanlık öğrencisinin yaş ortalaması 32,7[7]7,4'tür. Katılımcıların 59'u (%66,3) kadın, 54'ü (64,7) tam zamanlı asistandır. Genel yeterlik sorgulamasında 33 (%36) kişi kendini yeterli bulmuştur. Acil vakalara tıbbi müdahalede olgular kendilerini en fazla anafilakside yeterli bulurken (n:44, %49.4); en fazla febril konvülsiyonda yetersiz bulmuşlardır (n:20, %22,5). Diyabetik aciller (n:47, %52.8) ve febril konvülsiyona (n:43; %48.3) yaklaşımda öğrencilerin çoğunlukla yeterlikleri konusunda kararsız kaldıkları görülmektedir. Değerlendirilen tanılardan yalnızca febril konvülsiyona yaklaşımda kadın uzmanlık öğrencileri kendilerini erkeklere kıyasla istatistiksel olarak anlamlı seviyede daha yeterli bulmuştur ($p=0.031$) Aile hekimliği uzmanlık öğrencilerinin acil vakalara yaklaşımda yeterlik algıları ile yaş, cinsiyet, asistanlık yılı, meslek yılı ve asistanlık şekli değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmamıştır ($p > 0.05$). Acil rotasyonu yapma ile ilişkiye bakıldığında yine anlamlı istatistiksel sonuç çıkmamıştır ($p > 0.05$).

Conclusions:

Tıpta uzmanlık öğrencilerinin üçte biri acil vakalara müdahalede kendini yeterli bulmaktadır. Aynı ayrı tanılar incelendiğinde en fazla yeterli bulma anafilakside iken; en fazla yetersiz bulma febril konvülsiyondadır. Febril konvülsiyona yaklaşımda kadın hekimler müdahalede kendilerini daha yeterli hissetmektedir.

Oral Presentation / Research

Düşük Doz İyonize Radyasyona Maruz Kalan Hastane Çalışanlarında Tiroid Bozukluklarının Değerlendirilmesi

Mustafa Emre, Hatice Küçükceran, Nur Demirbaş, Fatma Gökşin Cihan, Nazan Karaoğlu

Necmettin Erbakan Üniversitesi, 42080 Konya, Türkiye. E-mail: Mustafa.emre@yahoo.com

Keywords: Tiroid hormonları, radyasyon etkileri, ultrasonografi, aile hekimliği

Aim:

Aile hekimliğinin günlük pratiğinde sık rastlanan tiroid bozukluklarının sebeplerinden birisi de düşük doz iyonize radyasyon maruziyetidir. Bu hastaların birinci basamak takiplerinde mesleğini ve radyasyon maruziyetini sorgulamak son derece önemlidir. Bu sebeple mesleki düşük doz iyonize radyasyona maruz kalan hastane çalışanlarının tiroid hormon düzeylerini değerlendirmeyi ve bu konuya dikkat çekmeyi amaçladık.

Method:

Retrospektif ve tanımlayıcı tipte olan bu çalışmanın verileri 01.10.2023–01.03.2024 tarihleri arasında periyodik sağlık muayenesi için Necmettin Erbakan Üniversitesi Tıp Fakültesi işyeri hekimliği polikliniğine başvuran düşük doz iyonize radyasyona maruz kalan personelin kayıtlarından elde edildi. Çalışanların yaşı, cinsiyeti, çalıştığı bölümü, tiroid uyarıcı hormon (TSH) değeri ve ultrasonografileri (USG) sonuçları incelendi. Personele rutinde altı ayda bir TSH, yılda bir USG kontrolü yapılmaktadır. Hastane laboratuvar sonuçlarına göre TSH değerinin referans aralığı 0,27-4,2 mIU/L idi.

Results:

Bu dönemde sistemden kayıtlarına ulaşılan 153 personelin ortalama yaşı $37,57 \pm 8,0$ (min=23; maks=57) yıl ve %52,6 (n=80) erkek idi. Katılımcıların %63,8'i (n=97) radyolojide, %10,5'i (n=16) nükleer tıpta, %9,9'u (n=15) radyasyon onkolojisinde, %9,2'si (n=14) anjiyografi ünitesinde, %6,6'sı (n=10) ameliyathanede çalışmaktaydı. TSH değeri ortalaması $1,87 \pm 1,7$ (min=0; maks=19,6) mIU/L idi ve 4 (%2,6) kişinin TSH değeri referans aralığının üzerinde, 3 (%1,96) kişinin ise altındaydı. Son bir yıl içerisinde USG kontrolü yapılmayan 47 (%30,9) personelden USG istendi ve %55,4'ünde (n=26) patolojik bulgular (tiroidit, nodül, lenf nodu vb.) saptandı.

Conclusions:

Çalışmada tiroid USG yapılan personelin yarısından fazlasında patoloji tespit edilmesi birinci basamakta karşılaşılan tiroid bozukluklarında radyasyon maruziyetinin akılda bulundurulması ve sorgulanması gerektiren bir durum olduğunu göstermektedir. Radyasyona maruz kalan çalışanların takibi iş yeri hekimlerinin sorumluluğunda olmakla birlikte, aile hekimleri de bu tür durumların yönetiminde işyeri hekimliği yanı sıra ilgili diğer bölümler ile işbirliği içinde olup hastasının savunuculuğunu yapmalıdır.

Oral Presentation / Research**Evaluation of Responses Provided by ChatGPT and Gemini Artificial Intelligence Models to Hypertension-Related Queries**

Merve Tocoglu, Elif Aktı, Hüsna Sarıca Çevik

Ankara University, 06810 Ankara, Türkiye. E-mail: mtocoglu@ankara.edu.tr

Keywords: Artificial Intelligence, Chatbots, ChatGPT, Google Gemini, Hypertension

Aim:

Developments in artificial intelligence (AI) learning technologies have led to the rise of AI platforms such as ChatGPT and Gemini ChatBots, which have begun to be widely used in the medical field. However, both models have limitations regarding data accuracy, validation, and up-to-dateness. In this study, we aimed to compare the quality, understandability, accuracy, and readability of AI-generated information on hypertension.

Method:

Twenty questions were compiled in English in line with the European Society of Hypertension and American Heart Association guidelines. These questions were answered using ChatGPT version 3.5 and Google Gemini. Modified DISCERN instrument (m-DISCERN) used to assess quality, Patient Education Materials Assessment Tool for Printable Materials (PEMAT-P) used to evaluate understandability and actionability, the Flesch Reading Ease (FRE) and Flesch-Kincaid Grade Level (FKGL) scores were calculated to determine the readability. An independent researcher evaluated the answers and categorised them into accurate and inaccurate.

Results:

ChatGPT responses had a mean score of 26.05 ± 1.9 , representing similar quality to the Gemini (mean score: 28.9 ± 2.8). Mean understandability and actionability scores were lower for ChatGPT (66% and 35%, respectively) than for Gemini (76% and 38%, respectively). The mean readability scores of ChatGPT were 13.8 ± 2.34 (FKGL) and 29.5 ± 12.7 (FRE), indicating the level of a college (advanced reading level) and college graduate level (very difficult to read) respectively. For Gemini, these scores were 9.5 ± 1.8 and 51.5 ± 10.2 , respectively, indicating high school level (average reading level) and 10th-12th-grade levels (fairly difficult to read). Both platforms' answers were accurate but lacked depth in certain areas.

Conclusions:

These findings suggest that despite the information provided to hypertension queries on ChatGPT is more difficult to read, of lower quality, and more difficult to understand than that on Gemini, both platforms exhibit accurate information that needs to be enhanced in certain areas.

Oral Presentation / Research

Obez Bireylerde Steatozis Dereceleri İle Farklı Antropometrik Ölçümlerin İlişkisiFirdevs Kuran¹, Nazlı Hacıağaoğlu², Can Öner³, Engin Ersin Şimşek⁴

1. Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, 34567 İstanbul, Türkiye E-mail: firdevsk33@gmail.com

2. SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ

3. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği

4. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Training and Research Hospital Department of Family Medicine

Keywords: Obezite, Steatozis, NAFLD, Antropometri, HSI**Aim:**

Yağlı karaciğer hastalığı; patogenezindeki insülin direnci nedeniyle, obezite ve diğer metabolik hastalıklar ile sık birliktelik göstermektedir. Bu çalışmada, obez bireylerde steatozis dereceleri ile farklı antropometrik ölçümlerin ilişkisinin değerlendirilmesi amaçlanmıştır.

Method:

Kesitsel nitelikteki bu çalışmaya Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi obezite merkezine başvuran 122 obez birey dahil edilmiştir. Katılımcıların sosyodemografik özellikleri sorgulanmış, boy, kilo, bel ve kalça çevresi ölçülmüş, Beden Kitle İndeksi (BMI), Abdominal Hacim İndeksi (AVI), Visseral Adipozite İndeksi (VAI), Hepatik Steatoz İndeksi (HSI) hesaplanmıştır. Hepatobiliyer ultrasonografi görüntülemesi ile karaciğerde steatozis dereceleri belirlenmiştir.

Results:

Çalışmaya dahil edilen katılımcıların yaş ortalaması 43.7±11.5 yıl olup, 96 (%78.7)'sının kadın, 26(%21.3)'sının erkek olduğu görülmüştür. Katılımcıların BMI ortalaması 39.5±6.0 kg/m², bel çevresi ortalaması 114.7±13.8 cm, kalça çevresi ortalaması 129.3±12.5 cm, AVI ortalaması 26.6±6.5, VAI ortalaması 5.3±3.4, HSI ortalaması 50.3±7.0 bulunmuştur. HSI'ine göre katılımcıların tamamı yüksek riskli bulunmuştur. Katılımcıların 74 (%60.7)'ünde Grade 2-3, 48 (%39.3)'ünde Grade 1 steatozis saptanmıştır. Katılımcıların steatozis dereceleri ile HSI, AVI ve bel çevresi arasında istatistiksel olarak anlamlı fark görülmüştür (sırasıyla p=0.005, p=0.004, p=0.004). Steatozis derecesi arttıkça HSI, AVI ve bel çevresinin de arttığı saptanmıştır. Düşük ve orta/yüksek steatozisi göstermede HSI için cut-off 48.1, AVI için cut-off 24.1, bel çevresi için cut-off 111.0 olarak bulunmuştur.

Conclusions:

Bu çalışma sonucunda HSI, AVI ve bel çevresinin düşük ve orta/yüksek steatozisi ayırmada kolay hesaplanabilen, pratik, öngörme gücü yüksek ölçümler olduğu görülmüştür. Yapılan ölçümlerin birbirlerine üstünlüğü olmadığı görülmüştür.

Oral Presentation / Research**Pediatric Reference Intervals for Thyroid-Stimulating Hormone, Free Thyroxine, and Free Triiodothyronine Assayed on a Roche Cobas Immunoassay Analyzer**Çağrı Umur¹, Fatma Ceyla Eraldemir², Tuncay Müge Alvr³, Sibel Balci⁴

1. Kocaeli Üniversitesi Hastanesi, 41001 İzmit, Türkiye E-mail: cagri.umut@kocaeli.edu.tr

2. Department of Biochemistry

3. Department of Family Medicine

4. Department of Biostatistics and Medical Informatics

Keywords: TSH; freeT4; freeT3; Roche cobas 8000; Thyroid hormones; Reference Intervals**Aim:**

Reliable and accurate reference intervals (RIs) are crucial for the proper interpretation of clinical laboratory test results. With this study, we aimed to establish pediatric RIs for thyroid-stimulating hormone (TSH), free thyroxine (fT4), and free triiodothyronine (fT3) based on age and gender in our laboratory.

Method:

Between May 1, 2021, and November 30, 2022, measurements of TSH, fT4, and fT3 from patients under 18 years of age were retrieved from the laboratory information system (LIS). Patients from departments with a high likelihood of pathological results, such as intensive care, endocrinology, infectious diseases, oncology, and hematology, as well as those with positive Thyroglobulin antibody (Anti-TG) and Thyroid peroxidase antibody (Anti-TPO) results, were excluded from the study. All analyses were conducted using the electrochemiluminescence method on the Roche Cobas 8000 e 801 analyzer. Parametric and nonparametric methods, outlier detection, and age stratification were used to establish the RIs. Statistical analyses were conducted using statistical package programs.

Results:

As a result of statistical analyses, separate age groups were established for each gender. These groups included three categories for the first year of life (0-15 days, 16-30 days, and 2-12 months), as well as individual age groups from 1 year to 18 years (resulting in 21 groups). Our findings demonstrate that reference values for fT4 and fT3 in children gradually decrease with advancing age, approaching values observed in adults, which is consistent with the literature. TSH levels exhibited a decreasing trend with age.

Conclusions:

Establishing age-specific RI is critical, particularly in newborns, where physiological TSH levels are elevated, to prevent misdiagnosis believe. When using pediatric RIs tailored to our population in patient result reports, we anticipate that it will offer a more dependable foundation for diagnosing evolving endocrine changes in childhood and adolescence. This, in turn, can improve diagnostic precision and treatment effectiveness in pediatric thyroid disorders.

Presentation on 27/04/2024 14:30 in "ORAL PRESENTATIONS 4" by Çağrı Umur.

Oral Presentation / Research

Üreme Çağındaki Kadınların, Human Papilloma Virüs Taraması ve Bağışıklaması Hakkındaki Bilgi Düzeylerinin Değerlendirilmesi

Sonnur Durmuş, Engin Ersin Şimşek, Nazlı Hacıağaoğlu

SBÜ Kartal Dr Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Kartal, Türkiye. E-mail: doctorsonnurdurmus@gmail.com

Keywords: Aşı, Human Papilloma Virüs, Kanser, Serviks

Aim:

Üreme çağındaki 15-49 yaş arası kadınların HPV taraması ve bağışıklaması hakkındaki bilgi düzeyi ile ilişkili faktörlerin değerlendirilmesi.

Method:

Kesitsel olarak planlanan çalışmamıza 01.04.2023-01.07.2023 tarihleri arasında polikliniğimize başvuran 15-49 yaş arası üreme çağındaki kadınlarda HPV tarama ve bağışıklaması hakkında bilgi düzeyleri nin değerlendirildi. Katılımcılara yüz yüze görüşme ile HPV Bilgi Ölçeği(HPV BÖ) ve araştırmacılar tarafından hazırlanan sosyodemografik bilgilerden oluşan anket formu yöneltilmiştir. Çalışmaya bilinmeyen evrende %16 görülme sıklığı ile, %95 güven aralığı, %5 hata payı ve %10 fire payı hesaplanarak 238 hasta dahil edilmiştir.

Results:

Çalışmaya dahil edilen 238 kadın katılımcının yaş ortalaması 31.9±8.0 yıl bulunmuştur. Katılımcıların %71.0 'ı HPV' yi duymuş olup, %61.3 'ünün HPV hakkında bilgisi olduğu, %9.2 'sinin HPV aşısı yaptırdığı görülmüştür. HPV BÖ 'ye göre alınan toplam puan ortancası 14.0 (0.0-32.0) bulunmuştur. HPV' yi duyanlarda HPV BÖ puan ortancası 22.0 (0.0-32.0), HPV hakkında bilgisi olanlarda HPV BÖ puan ortancası 23.0 (0.0-32.0) olduğu görülmüştür. Ek olarak HPV aşısı yaptıranlarda ise HPV BÖ 'den alınan puan ortancası 28.0 (14.0-32.0) olup anlamlı derecede yüksek bulunmuştur (p=0.000).

Conclusions:

HPV enfeksiyonu önemli bir sağlık sorunudur. Katılımcıların %71.0'ı HPV' yi duymuş olup, %61.3 'ünün HPV hakkında bilgisi olduğu, ancak yalnızca %9.2 'sinin HPV aşısı yaptırdığı görülmüştür. Toplum sağlığı açısından HPV aşısının tanıtılması ve serviks kanserinin önlenmesine ilişkin önlemlerin öğretilmesi amacıyla sözlü, yazılı, görsel iletişim araçları, internet yoğun ve etkili bir şekilde kullanılmalıdır. Aşının ücretli alınarak yaptırılması aşının uygulanabilirliğini etkilemektedir bu nedenle ülkemizde koruyuculuğu artırmak için HPV aşısının ulusal aşı takvimine eklenmesini önermekteyiz.

Oral Presentation / Research**Patolojik Miyopiyle Beraber Görülen Lameller Makuler Hollerin Doğal Seyrinin Optik Koherens Tomografi Bulgularıyla Değerlendirilmesi**

Abdulkadir Can Çınar, Ayça Küpeli Çınar, Hande Güçlü

Trakya University, 22000 Edirne, Türkiye. E-mail: kadircancinar@gmail.com

Keywords: hole, lameller, makuler, miyopi, patolojik

Aim:

Bu çalışmanın amacı patolojik miyopisi olan hastalarda görülen lameller makuler hollerin (LMH) seyrini optik koherens tomografi (OCT) ile incelemektir.

Method:

LMH ile takip edilen patolojik miyop 16 hastanın 16 gözü retrospektif olarak incelendi. Araştırmada hastaların demografik özellikleri tarandı, en iyi düzeltilmiş görme keskinlikleri (EİDGK) ölçüldü, biyomikroskopik ve funduskopik muayeneleri yapıldı. OCT'de LMH alt tipi, izlem süresi, intraretinal kist (İRK) ve epiretinal membran (ERM) varlığına bakıldı. Sonrasında ilk kontrol ve son kontroldeki LMH iç çapı (LMHİÇ), dış çapı (LMHDÇ), subfoveal mesafe (SFM), koroid kalınlığı (KK), santral makuler kalınlık (SMK) ölçüldü. En az 3 ay izlem süresi olan hastalar çalışmaya dahil edildi.

Results:

Hastaların 11'i kadın (%68,8), 5'i erkekti (%31,2). Ortalama yaş $65,69 \pm 12,47$ ve ortalama izlem süresi $28,5 \pm 22,9$ ay idi. 9 (%56,3) sağ göz, 7 (%43,7) sol göz LMH mevcuttu. Başlangıç ortalama EİDGK $0,56 \pm 0,28$, sonuç ortalama EİDGK $0,5 \pm 0,28$ idi. EİDGK, 6 (%37,5) hastada azalırken, 10 (%62,5) hastada değişmemişti. OCT'ye göre 10 (%62,5) hastada traksiyonel, 6 (%37,5) hastada dejeneratif tip LMH vardı. Hastaların 11'inde (%68,8) İRK, 6'sında (%37,5) ERM vardı. LMHDÇ, hastaların 9'unda (%56,3) azalmış, 6'sında (%37,5) artmış, 1'inde (%6,2) değişmemiş, LMHİÇ hastaların 7'sinde (%43,7) artmış, 7'sinde (%43,7) azalmış, 2'sinde (%112,6) değişmemiş, SFM hastaların 6'sında (%37,5) artmış, 7'sinde (%43,7) azalmış, 3'ünde (%18,8) değişmemiş, KK hastaların 9'unda (%56,3) azalmış, 7'sinde (%43,7) değişmemiş, SMK ise hastaların 6'sında (%37,5) artmış, 6'sında (%37,5) azalmış, 4'ünde (%25) değişmemiş olarak bulundu. Hastaların hiçbirinde tam kat makuler hole gidiş izlenmedi.

Conclusions:

Patolojik miyop gözlerdeki LMH'ler kadınlarda daha yaygındır. OCT bulgularında ölçümsel olarak çeşitli değişimler görülebilir. Ancak bu değişimlerin EİDGK üzerine etkisi anlamlı değildir. Çalışma küçük bir grubu kapsamına rağmen elde edilen sonuçlar önceki çalışmalarla koreledir.

Oral Presentation / Research

Sigara Bırakma Polikliniği'ne Başvuran Bireylerin Sigara Bırakma Kararlarına Etki Eden Faktörlerin Değerlendirilmesi

Müberra Hamur¹, Nazlı Hacıađaođlu², Hüseyin Çetin³, Hatice Esin Temiz⁴, Engin Ersin Őimřek⁵

1. KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ, 34865 İSTANBUL, Türkiye E-mail: rukiymert220@gmail.com

2. SAğLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ

3. Kartal Dr Lütfü Kırdar EAH Aile Hekimliği Kliniği

4. Kartal dr lütfi kırdar Eğt. Ara hastanesi

5. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Training and Research Hospital Department of Family Medicine

Keywords: Sigara, Sigara Bırakma, Nikotin, Bağımlılık.

Aim:

Bu araştırmanın amacı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Aile Hekimliği Kliniği Sigara Bırakma Polikliniği'ne başvuran bireylerin sigarayı bırakma kararlarına etki eden faktörlerin değerlendirilmesidir

Method:

Bu çalışma 01.01.2022-31.12.2022 tarihleri arasında Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Aile Hekimliği Sigara Bırakma polikliniğine sigarayı bırakmak için başvuran 2594 hasta ile yürütülmüştür. Hastaların başvuru sonrasında aldıkları farmakolojik tedaviler Tütün Bağımlılığı Tedavisi İzlem Sistemi (TUBATİS) üzerinden derlenmiştir. Hastaların anksiyete ve depresyon durumları Hastane Anksiyete ve Depresyon Ölçeği ile ve nikotin bağımlılık durumları Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi ile değerlendirilmiştir. Çalışma verileri SPSS programında analiz edilmiştir

Results:

Katılımcıların %61,8'i erkek, % 62,5'i evli idi. Katılımcıların % 68,6'sı çalışıyordu ve %32,1'i üniversite mezunu olup sigara içmeye başlama yaşı ortalaması 16,8±4,5'tir. En sık başlama nedeni meraklır (%47,7). Katılımcıların büyük çoğunluğu kendi isteği ile sigara bırakma polikliniğine başvurmuştur (%92,2) ve en sık bırakma isteme nedeni ilerde hastalanma korkusudur. Katılımcıların bağımlılık düzeyleri incelendiğinde %50,8'inin yüksek, %24,6'sının orta düzeyde ve %21,3'ünün düşük düzeyde bağımlı olduğu görülmüştür. Bırakma nedenleri ve yaş arası ilişki incelendiğinde ilerde hastalanma korkusunun, çevreye zarar verme fikrinin, koku ve ekonomik nedenlerle bırakma isteğinin yaşlılarda diğer gruplara göre anlamlı derecede düşük olduğu; buna karşılık doktor önerisi nedenli bırakma isteğinin 18-35 yaş aralığında diğer gruplara göre anlamlı derecede düşük olduğu görülmüştür.

Conclusions:

Ergenlik döneminde sigara kullanımına başlanıldığı göz önüne alındığında bu yaştaki çocukların örnek aldıkları kişilerin sigara kullanımları azaltıldığında sigaraya başlama oranlarının da azalacağı düşünölmektedir. Katılımcıların % 92,2 gibi büyük kısmı kendi isteği ile sigara bırakma polikliniğine başvurmuştur. Bu durum hastaların sigara bırakmasına yardımcı olmak için sağlık çalışanlarının daha yönlendirici olması gerektiğini kısa hekim müdahalesinin önemini ortaya koymaktadır.

Presentation on 27/04/2024 15:30 in "ORAL PRESENTATIONS 5" by Müberra Hamur.

Oral Presentation / Research**The Relationship Between Cardiovascular Disease Risk, Night Eating Syndrome and Sleep Quality in Patients Applying to the Family Medicine Outpatient Clinic**

Meryem Meci Çiftci, Sibel Baktr Altuntaş, Hilal Özkaya

Başakşehir Çam and Sakura City Hospital, İstanbul, Türkiye. E-mail: mariiecurie@gmail.com

Keywords: Cardiovascular risk, night eating syndrome, sleep quality, obesity, family practice

Aim:

Cardiovascular (CV) diseases are a leading cause of death worldwide. Modifiable and behavioral risk factors are believed to play a role in the development of CV diseases. In this context, identifying other behavioral factors that may increase CV risk can be crucial for risk management. Our study aims to investigate the impact of night eating syndrome, sleep quality, sociodemographic characteristics, and anthropometric parameters on cardiovascular disease risk.

Method:

Our study included 137 individuals aged between 40 and 70 who applied to the Family Medicine Outpatient Clinic. The participants sociodemographic characteristics and anthropometric parameters were recorded. Cardiovascular risk was determined using SCORE-2. The Night Eating Questionnaire (NEQ) was used for night eating syndrome, and the Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI) was used to assess sleep quality.

Results:

The average age of the participants was 48.70, with 70.8% being female. The average Body Mass Index (BMI) was 27.94, with 41.6% classified as overweight and 29.2% as obese. 31.4% of the participants had a high, and 11.7% had a very high cardiovascular risk. There was no significant relationship between cardiovascular risk and the total scores and subscales of NEQ and PSQI ($p > 0.05$). However, a significant association was found between the total scores of NEQ and PSQI ($Rho = 0.368$, $p < 0.001$). The total score of NEQ was associated with BMI ($Rho = 0.206$, $p = 0.016$).

Conclusions:

In our study, a relationship was found between night eating habits and poor sleep quality. However, neither night eating syndrome nor sleep quality was found to be associated with cardiovascular disease risk. Night eating habits were found to be associated with increased BMI. In this context, questioning the night eating habits of individuals with an increased BMI, thought to be associated with cardiovascular risk, could be important for preserving individuals health.

Oral Presentation / Research

Tip 2 Diabetes Mellitus Tanılı Hastalarda Fonksiyonel Konstipasyon Sıklığı ve Fiziksel Aktivite Düzeyi ile İlişkisi

Elif Şahin, Nazli Haciağaoğlu, Engin Ersin Şimşek

Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, 34000 İstanbul, Türkiye. E-mail: elifnurrsahin@gmail.com

Keywords: Diabetes Mellitus, Konstipasyon, Diyabet Süresi, Fiziksel Aktivite.**Aim:**

Diyabet vücutta hemen her organ sistemini etkiler, hastalığın süresi ve şiddeti organ tutulumu üzerinde etkilidir. Kronik kabızlık; diyare ve gastroparezinin yanında diyabetli hastalarda en yaygın gözükten gastrointestinal semptomlardan biridir ve sağlıklı bireylere göre daha sık görülür. Düzenli egzersiz yapılması konstipasyon riskini önemli derecede azaltır, plazma glukozu ve HbA1c'yi düşürür, bazal ve postprandiyal insülin seviyelerini azaltır, insülin duyarlılığını artırır. Bu çalışmada Tip 2 Diyabetli bireylerde fonksiyonel konstipasyon sıklığı ve fiziksel aktivite düzeyinin ilişkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Method:

Kesitsel nitelikteki bu çalışmaya Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Kaynarca Diyabet Merkezine başvuran 152 Tip 2 Diabetes Mellitus tanılı birey dahil edilmiştir. Katılımcıların sosyodemografik özellikleri ve diyabet süreleri sorgulanmış, boy, kilo, bel ve kalça çevresi ölçülmüş, Beden Kitle İndeksi (BKI) hesaplanmıştır. Roma IV kriterleri ile konstipasyon varlığı, Birinci Basamakta Fiziksel Aktivite Anketi ile fiziksel aktivite düzeyi incelenmiştir.

Results:

Çalışmaya dahil edilen katılımcıların yaş ortalaması 57.3 ± 8.8 yıl olup, 77 (%50.7)'sinin kadın, 75 (%49.3)'inin erkek olduğu görülmüştür. Katılımcıların diyabet süresi ortalaması 10.3 ± 6.7 yıl, BKI ortalaması 29.6 ± 5.2 kg/m², bel çevresi ortalaması 107.4 ± 19.1 cm, kalça çevresi ortalaması 107.6 ± 11.8 cm bulunmuştur. Katılımcıların 37 (%24.3)'sinde konstipasyon saptanmıştır. Katılımcıların fiziksel aktivite düzeyleri incelendiğinde 57 (%37.5)'sinin hareketsiz, 53 (%34.9)'ünün az hareketli, 28 (%18.4)'inin orta derecede hareketli ve 14 (%9.2)'ünün hareketli olduğu görülmüştür. Katılımcılarda fonksiyonel konstipasyon varlığı ile fiziksel aktivite düzeyi arasında anlamlı ilişki bulunmamıştır ($p=0.198$). Konstipasyon saptanan katılımcıların yaş ve diyabet süreleri anlamlı şekilde yüksek bulunmuştur (sırasıyla $p=0.003$, $p=0.004$).

Conclusions:

Bu çalışma sonucunda diyabetik bireylerde fonksiyonel konstipasyon sıklığı normal popülasyondan yüksek bulunmuş olup, yaş ve diyabet süresinin fonksiyonel konstipasyonu etkilediği, fiziksel aktivite düzeyinin ise etkilemediği görülmüştür. Bu nedenle diyabetik bireylerde konstipasyonun da taramanın bir parçası olması gerektiği düşünülmektedir. Konstipasyonun saptanması ve tedavi edilmesi, bireylerin yaşam kalitelerinin artırılmasına fayda sağlayacaktır.

Oral Presentation / Research**Trakya Bölgesindeki Retinal Ven Tıkanıklıklarının Demografik Özellikleri, Alt Tip Sıklıkları ve Sistemik Hastalıklarla İlişkisi**

Abdulkadir Can Çınar, Ayça Küpeli Çınar, Hande Güçlü

Trakya University, 22000 Edirne, Türkiye. E-mail: kadircancinar@gmail.com

Keywords: diyabet, hipertansiyon, retinal, tıkanıklık, ven

Aim:

Bu çalışmanın amacı retinal ven tıkanıklığı (RVT) olan hastaları santral retinal ven tıkanıklığı (SRVT) ve retinal ven dal tıkanıklığı (RVDT) olarak 2 gruba ayırarak demografik özelliklerini ve hipertansiyon (HT) ve diyabetes mellitus (DM) gibi sistemik hastalıklarla olan birlikteliklerini araştırmaktır.

Method:

Nisan 2023-Nisan 2024 tarihleri arasında göz hastalıkları polikliniğine başvuran ve RVT tanısı konulan 106 hastanın 106 gözü retrospektif olarak araştırılmıştır. RVT tespit edilen hastalar muayene bulgularına ve tıkanıklığın seviyesine göre SRVT ve RVDT olarak 2 alt gruba ayrılmıştır. Tespit edilen hastaların yaş, cinsiyet ve hangi göz tutulumu olduğu not edilmiştir. Eşlik eden HT ve DM tanısı olup olmadığı sorgulanmıştır.

Results:

İncelenen 106 gözün 37 tanesi (%34,9) SRVT, 69 tanesi ise (%65,1) RVDT olarak tespit edilmiştir. SRVT grubunda ortalama yaş $66,78 \pm 11,9$, RVDT grubunda ise $63,45 \pm 10,65$ 'tir ve istatistiksel olarak anlamlı farklılık yoktur ($p:0,159$). SRVT grubunda 14 (%37,8) kadın, 23 (%62,2) erkek, RVDT grubunda ise 36 (52,1) kadın, 33 (47,9) erkek bulunmaktadır. SRVT grubundaki hastaların 21'i (%56,8) sağ göz, 16'sı (%43,2) sol göz, RVDT grubundaki hastaların ise 29'u (% 42) sağ göz 40'ı (%58) sol göz idi. SRVT hastalarının 26'sında (%70,3) HT, 16'sında (%43,2) DM, RVDT hastalarının ise 41'inde (%59,4) HT, 13'ünde (%18,8) ise DM tespit edildi.

Conclusions:

RVT hastalarının tespit edilmesi ve demografik özelliklerinin tanınması önemlidir. SRVT ve RVDT HT ile daha sık olmakla beraber DM ile de birliktelik göstermektedir. Birinci basamakta da oldukça sık karşılaşılan bu sistemik hastalıkların tespiti ve tedavi edilmesi, hastalığın oluşum ve ilerleyişini engellemede önemli bir yaklaşımdır. RVT saptanan hastalar sistemik hastalıklar açısından ilgili branşlara konsülte edilmelidir.

Oral Presentation / Research

Yabancı Uyruklu Mahkumların Kaldığı Bir Kapalı Cezaevinde Kardiyovasküler Risk DeğerlendirmesiYasemin Doğan Kaya¹, Bahattin Cenk², Arzu Uzuner³

1. Sağlık Bakanlığı, 34000 İstanbul, Türkiye E-mail: jasmine_yb@hotmail.com

2. Maltepe 3 Nolu Ceza İnfaz Kurumu Aile Hekimliği Birimi

3. Marmara Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

Keywords: kardiyovasküler risk, cezaevi, mahkumiyet, hükümlülük süresi**Aim:**

Kardiyovasküler hastalıklar (KVH), küresel olarak en yaygın ölümcül bulaşıcı olmayan hastalıklardır. Genel popülasyondaki kardiyovasküler risk faktörleri (KVR) ve risk düzeyi iyi bilinmektedir. Ancak, mahkumlarla KVR hesaplanması üzerine az sayıda çalışmada bilgiler hala net olmadığı bildirilmektedir. Çalışmamızda, mahkumların KVR durumunu ve hükümlülük süresinin risk skoru açısından farklılık oluşturup oluşturmadığını araştırmayı planladık.

Method:

Kesitsel tanımlayıcı araştırmamız, 01.01-31.03.2023 tarihleri arasında, İstanbul Maltepe 3 No' lu L Tipi Kapalı Cezaevi' nde yürütüldü. KVR, DSÖ'nün ülkelere göre KVR değerlendirme çizelgesi ile hesaplandı. Sosyodemografik özellikler, sağlık özellikleri, kan basıncı ölçümü ve antropometrik ölçümleri veri toplama aracını oluşturdu. Son 3 ay içinde yapılan tetkikleri (Total Kolesterol/ HDL-K/ LDL-K/ Trigliserit/ AKŞ/ HbA1c) retrospektif olarak değerlendirildi. Veri analizinde değişkenlerin normal dağılıp dağılmadığına Kolmogorov-Smirnov, Kurtosis, Skewness, Q-Q Plot testleri ile karar verildi. Tanımlayıcı istatistikler (ortalama, ortanca), normal dağılmayan kategorik değişkenlerin karşılaştırmalı analizinde Kruskal-Wallis, gruplar arası farklılığın tespiti için ise Post Hoc Tamhaine testi, kategorik ve sürekli değişkenlerin karşılaştırmalı analizinde Man Whitney-U testi kullanıldı. $p < 0,005$ kabul edildi.

Results:

Çalışmamız tümü yabancı uyruklu 366 erkek katılımcı ile tamamlandı. Yaş ortalaması $47,3 \pm 6,2$,şimdiki kurumda kalış süresi ortanca değeri 7 ay (min 1-max 168); toplam hükümlülük süresi ortanca değeri 8 ay (min 1-max 240 ay) idi. Risk dağılımına göre %74,6 (s=27)' sı çok düşük ve düşük, %21,0 (s=77)' i orta, %4,4 (s=16)' ü yüksek ve çok yüksek riskli gruptaydı. KVR, sosyodemografik özellikler ve sağlık özellikleri açısından karşılaştırıldığında yaşın artmasıyla, sigara kullananlarda, sistolik kan basıncı ortalaması ≥ 140 mmHg olanlarda, bel çevresine göre abdominal obezitesi olanlarda, diyastolik kan basıncı ≥ 90 mmHg olanlarda median değerin daha yüksek olduğu saptandı (sırasıyla $p=0,000$; $p=0,000$; $p=0,000$; $p=0,005$; $p=0,000$). Hükümlülük süresi açısından KVR ortancaları karşılaştırıldığında istatistiksel anlamlı farklılık saptanmadı. ($p=0,770$)

Conclusions:

Mahkumlarda KVR' nin değerlendirildiği araştırmamızda, yüksek ve çok yüksek risk sıklığı düşük bulunmuştur. Hükümlülük süresinin KVR skoruna etkisi gösterilememiştir.

Oral Presentation / Research

18-25 YAŞ GENÇ YETİŞKİNLERİN OBEZ BİREYLERE İLİŞKİN ALGILARI:KİLOFOBİNur Demirbaş¹, Hatice Kucukceran², Nazan Karaoglu², Fatma Goksin Cihan²

1. Necmettin Erbakan University, Medical Faculty, 42080 KONYA, Türkiye E-mail: ndemirbas76@hotmail.com

2. Necmettin Erbakan University, Medical Faculty, Family Medicine

Keywords: Obez, Kilo, Fobi, Genç erişkin**Aim:**

Bir yandan tüm dünyada obezite sıklığı artarken diğer yandan özellikle moda sektörünün öncülük ettiği kilofobi giderek yaygınlaşmaktadır. "Kilofobi" vücut ağırlığı fazla veya obez olan kişilere yönelik olumsuz tutumlar olarak tanımlanmaktadır. Obez kişilere yönelik bu olumsuz tutumlar çoğu kez bilinçli olarak sergilenmemekte ama sonuçları bilinçli bir ayrımcılık, etiketleme, aşağılamaya neden olmaktadır. Özellikle eğitim ve iş hayatında akranları, ailesi, sosyal medya ve hatta sağlık personeli tarafından kilo önyargısı ile sıklıkla karşılaşmaktadırlar. Bu çalışmanın amacı, genç yetişkinlerin kilofobi düzeyini ve obez bireylere yönelik tutumlarını belirleyebilmektir.

Method:

Tanımlayıcı tipte planlanan bu çalışma, 1-20 Mart 2024 tarihleri arasında 18-25 yaş aralığındaki genç erişkinlerle google forms ile online ve yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak yapıldı. Katılımcılardan sözlü onamları aldıktan sonra sosyodemografik bilgi formu ve Kilofobi Ölçeğinin oluşturduğu anket formunu doldurmaları istendi.

Results:

Çalışmaya katılan 158 genç yetişkinin yaş ortalaması $21,78 \pm 2,0$ yıl ve %65,8'i (n=104) kadındı. Katılımcıların beden kitle indeksi ortalamaları $25,38 \pm 4,03$ kg/m² ve %36,7'si (n=58) normal, %45,6'sı (n=72) fazla kiloluydu. Katılımcıların kilofobi ölçeğinden aldığı ortalama puan $3,56 \pm 0,48$ (2,21-5,00) idi. Kadınların kilofobi ölçek puanı ($3,64 \pm 0,50$) erkeklere göre ($3,33 \pm 0,34$) daha yüksekti (p<0,001). BKİ zayıf olan genç erişkinlerin kilofobi puanı ($4,39 \pm 0,50$), normal kilolu ($3,54 \pm 0,45$), fazla kilolu ($3,55 \pm 0,46$) ve obezlerin ($3,22 \pm 0,32$) puanından anlamlı olarak daha fazlaydı (sırasıyla p=0,002; p=0,002; p<0,001). İsteddiği kiloya ulaşmak için kilo vermek isteyen katılımcıların ölçek puanı ($3,49 \pm 0,47$) almak isteyenlere göre ($3,78 \pm 0,33$) daha düşüktü (p=0,030).

Conclusions:

Çalışmada katılımcıların obez bireylere yönelik kilofobi düzeyleri orta seviyede bulundu. Özellikle zayıf kadınların daha kilofobik olması şaşırtıcı bir sonuç değildir. Sağlıklı bir yaşam tarzını öneren aile hekimleri, obez bireylere yönelik stigmatı önlemek için özellikle genç erişkinlerin aşırı kilolu ve obez hastalara karşı önyargıları, olumsuz tutumlarını belirlemeli ve bu olumsuz tutumları değiştirmeye yönelik eğitim, danışmanlık hizmetleri ve toplumsal mesajlar verebilmelidir.

Oral Presentation / Research**A new tool for the evaluation of residency training: Scale development and validation**

Nazan Karaoğlu¹, Ummu Doğan², Aşır Genç³, Nur Demirbaş⁴, Fatih Yılmaz⁵, Hatice Küçükceran⁴, Fatma Gökşin Cihan⁶, Ümran Münire Kahraman⁷

1. Necmettin Erbakan University School of Medicine

2. Hasköy Public Hospital

3. Necmettin Erbakan University

4. Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine

5. Ministry of National Education

6. Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD, 42040 KONYA, Türkiye E-mail: goksincihan@yahoo.com

7. Necmettin Erbakan University, Faculty of Political Science, Department of Business Management

Keywords: Department, institution, scale, residency, postgraduate education, training

Aim:

Medical specialty training provides the physician with sufficient knowledge, skills, attitudes, and certain qualifications in the chosen field of medicine. In medical training, communication, social opportunities, appropriate goals, programs, and learning environments are crucial. This paper aims to develop a valid and reliable measurement tool to evaluate the compliance of this training with the standards.

Method:

In this methodologic research, a draft scale consisting of 49 items was created in line with the literature, to evaluate the training both in the department and institution.

Results:

The study involved 497 residents from family medicine residency programs across Turkey. The exploratory factor analysis revealed that the Scale for Department Evaluation of Medical Specialty Training had four factors whereas the Scale for Institution Evaluation of Medical Specialty Training had three factors. The factorial structures of both scales were confirmed by confirmatory factor analysis. The Cronbach's alpha values were 0.941 and 0.928, respectively. Moreover, both scales have high total variance explained.

Conclusions:

The Department Evaluation Scale for Medical Specialty Training consisting of 25 items and four factors, and the Institution Evaluation Scale for Medical Specialty Training consisting of 20 items and three factors are valid and reliable tools to evaluate medical specialty training.

Presentation on 27/04/2024 16:30 in "ORAL PRESENTATIONS 6" by Hatice Küçükceran.

Oral Presentation / Research**Aile Hekimliği Polikliniğine Başvuran Bireylerde Bel Ağrısı Sıklığı, Etkileyen Faktörler ve Bel Ağrısının Revize Oswestry Bel Ağrısı Engellilik Anketi İle Değerlendirilmesi**

Nuriye Sedef, Aydan Çevik Varol, Eda Çelik Güzel

Namık Kemal University, 59000 TEKIRDAG, Türkiye. E-mail: dracevik@gmail.com

Keywords: Bel Ağrısı, Risk Faktörleri, Prevalans, Aile Hekimliği, Ölçekler

Aim:

Ağrı, gerçek veya potansiyel doku hasarını işaret eden, vücudun herhangi bir yerinde başlayabilen, karmaşık bir multidisipliner deneyimdir. Ağrı; kişisel yaşantılarına, duygusal durumlarına ve çevresel etkilerine göre şekillenir. DSÖ, bel ağrısının , her yaş grubunda görülen ve tıbbi hizmetlere başvuruyu gerektiren yaygın bir hastalık olduğunu belirtmiştir. Gelişmiş ülkelerde yapılan çalışmalara bakıldığında YBBA prevalansının %59-80 arasında değiştiği görülmektedir. Gelişmekte olan ülkelerde yaşam boyu bel ağrısı sıklığı %70 'in üzerindedir. Çalışmamızda Aile Hekimliği Polikliniğine başvuran erişkinlerde bel ağrısı prevalansı ve olası katkıda bulunan faktörler araştırıldı.

Method:

Katılımcılara hazırlanan anketin yanı sıra ODİ skalası uygulandı.

Results:

Çalışmamıza 01.05.2022-01.10.2022 tarihleri arasında polikliniğe herhangi bir neden ile başvuran 18-65 yaş aralığındaki 108'i erkek, 191'i kadın toplam 299 kişi katılmıştır. Çalışmamız da YBBA prevalansı %78,6 (n=235) olarak bulundu. Yaşamı boyunca bir veya daha fazla BA şikayeti olanların yaş ortalaması $38,57 \pm 11,54$ idi. YBBA prevalansı; kadınlarda %84,8 (n=162), erkeklerde %67,6 (n=73) olarak bulunmuştur. Çalışmamıza katılanların VAS ağrı skalası ort. puanı $2,93 \pm 2,77$ olarak bulunmuştur. VAS ağrı skalası ile meslek grupları kıyaslandığında hastane personeli ve hemşire/ebe grubunun ağrı skalası puanı diğer mesleklerle göre daha yüksek bulunmuştur. Kadın cinsiyette ODİ skoru ortalaması $23,09 \pm 16,91$ iken, erkeklerde $17,3 \pm 15,61$ 'dir. ODİ skoru toplam puanı ile VKİ değerleri arasında pozitif yönlü istatistiksel açıdan anlamlı bir ilişki saptanmıştır.

Conclusions:

Bireyi ve toplumu hem psiko-sosyal hem de maddi açıdan kötü etkileyen BA tedavisinde, risk faktörlerini belirlemek. BA oluşmadan yada akut olan BA kronikleşmeden risk faktörlerine yönelik gerekli koruyucu önlemleri almak. Mevcut riskler konusunda bireyleri bilgilendirmek ile bel ağrısı sıklığının önemli ölçüde azaltılabileceğini düşünmekteyiz.

Oral Presentation / Research**Diş hekimlerinin tütün bağımlılığı ile mücadeleye bakış açılarının araştırılması: Ön çalışma**Hatice Kucukceran¹, Nur Demirbaş², Fatma Goksin Cihan², Nazan Karaoglu²

1. Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine, Konya, Türkiye E-mail: drhaticeran@gmail.com

2. Necmettin Erbakan University

Keywords: Diş Hekimleri, tütün bağımlılığı, sigara**Aim:**

Diş hekimlerinin tütün ile mücadelede genellikle diğer sağlık profesyonellerine göre geride kaldığını gösteren çalışmalar olmakla birlikte Türkiye'de bu konu ile ilgili kısıtlı sayıda veri bulunmaktadır. Bu ön çalışmanın amacı, diş hekimlerinin tütün bağımlılığı ile mücadeleye bakış açılarının araştırılması ve tütünle mücadelede diş hekimlerinin yapabileceği katkılara ışık tutabilecek daha kapsamlı araştırmalara dayanak oluşturabilmektir.

Method:

Tanımlayıcı tipteki çalışmanın verileri 18-28 Mart 2024 tarihleri arasında çalışmayı katılmayı kabul eden diş hekimlerine google forms anketi doldurtularak toplandı. Anketin ilk bölümünde; sosyodemografik bilgiler, sigara içme durumu, tütün bağımlılığı eğitimi alma ve isteme durumu soruldu. İkinci bölümde ise "katılıyorum, kararsızım ve katılmıyorum" şeklinde cevap verilen, diş hekimlerinin tütün bağımlılığıyla mücadeleye bakış açılarını öğrenmeye yönelik hazırlanan ifadeler yer aldı.

Results:

Çalışmadaki 69 diş hekiminin yaş ortalaması 35,42±9,8 (23-62) yıl olup, %63,8'i (n=44) kadındı. Katılımcıların %59,4'ü (n=41) hiç sigara içmemişti. Sigara içenlerin %54,2'si (n=13) diş hekimliği eğitimi sırasında sigaraya başlamıştı. Daha önce tütün bağımlılığı eğitimi alan 8 (%11,6) ve almayı isteyen 23 (%33,3) diş hekimi vardı. 'Diş hekimlerinin %37,7'si (n=26) sigara bırakma hakkında önerilerde bulunulmasının sigara bırakmayı sağlayacağını ve bunun için en az 10 dakika (min:2; maks:60) zaman ayrılması gerektiğini düşünüyordu. Diş hekimlerinin %97,1'i (n=67) hastalarına sigaranın ağız ve diş sağlığına etkilerini anlatmaları, %92,8'i (n=64) sigara içip içmediklerini sormaları gerektiğini düşünüyordu.

Conclusions:

Bu çalışmada sigara içen diş hekimlerinin yarısından fazlasının üniversite eğitimi sırasında sigaraya başlaması diş hekimliği öğrencilerine verilecek tütün bağımlılığı eğitimlerinin önemini göstermektedir. Zaten daha önce eğitim alanların sayısının azlığı da bu sonucu desteklemektedir. Diş hekimlerinin neredeyse tamamı hastalarının sigara içme durumunu sorgulamaları ve sigaranın ağız-diş sağlığına etkilerini anlatmaları gerektiğini belirtmelerine rağmen sadece üç diş hekiminden birinin sigarayı bırakma önerisinin etkili olacağını düşünmesi şaşırtıcıdır. Bu durum, teorik bilginin pratiğe yansımaması ve istenen yanıtla yönelme ile açıklanabilir.

Presentation on 27/04/2024 16:30 in "ORAL PRESENTATIONS 6" by Hatice Kucukceran.

Oral Presentation / Research**Factors Affecting the Career Choice of Intern Physicians and Their Perspectives on Family Medicine Residency**

Nur Demirbaş¹, Hatice Küçükceran², Nazan Karaoğlu², Fatma Gökşin Cihan³

1. Necmettin Erbakan University School of Medicine

2. Necmettin Erbakan University Faculty of Medicine

3. Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD, 42040 KONYA, Türkiye E-mail: goksincihan@yahoo.com

Keywords: Career Choice, Intern, Family Medicine Residency

Aim:

This study aimed to determine the career preferences of intern physicians, the factors affecting these preferences, and their perspectives on family medicine residency.

Method:

In this descriptive study, final-year students at a medical school were asked to complete a questionnaire about their socio-demographic information, factors influencing their career choice, and their views on the discipline of family medicine.

Results:

The study involved 220 students with a mean age of 24.35 ± 1.06 years (range: 23-29), of whom 63.2% (n=139) were female. The three most popular career choices were Dermatology (22.7%), Family Medicine (22.3%), and Psychiatry (17.3%). Among the interns, 87.3% (n=192) thought that family medicine was not sufficiently valued by society and 76.4% (n=168) by other specialists. The factors affecting the preference for family medicine specialty were determined as the ability to adjust working hours ($p=0.005$), less physical fatigue ($p<0.001$), less stress ($p=0.012$), establishing long-term relationships with patients ($p=0.005$), and providing work-life balance ($p=0.038$). Of the interns surveyed, 74.6% (n=164) believed that family physicians could provide most of the health services needed by patients but that they did too much simple and repetitive work (63.6%).

Conclusions:

It is seen that the specialty of family medicine ranked in the top three in career choices among the interns of this medical faculty. It is also important to note that the majority of the interns stated that family physicians were engaged in simple and repetitive tasks and had limited career opportunities when they could provide most of the health services.

Presentation on 27/04/2024 16:30 in "ORAL PRESENTATIONS 6" by Nur Demirbaş.

Oral Presentation / Research**Sigara Bırakma Polikliniği'ne Başvuran Bireylerde Tedavi Başarısını Etkileyen Faktörlerin Değerlendirilmesi**

Mehmet Hamur¹, Nazlı Hacıağaoğlu², Can Öner³, Hatice Esin Temiz⁴, Engin Ersin Şimşek⁵

1. KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ, 34865 İSTANBUL, Türkiye E-mail: m10urhamur@gmail.com
2. SAĞLIK BİLİMLERİ ÜNİVERSİTESİ KARTAL DR. LÜTFİ KIRDAR ŞEHİR HASTANESİ
3. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi, Aile Hekimliği Kliniği
4. Kartal dr lütfi kırdar Eğt. Ara hastanesi
5. Kartal Dr. Lütfi Kırdar Training and Research Hospital Department of Family Medicine

Keywords: Sigara bırakma, sigara bırakma tedavileri, nikotin bağımlılığı

Aim:

Bu araştırmanın amacı Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Aile Hekimliği Kliniği Sigara Bırakma Polikliniği'ne 1 Ocak 2022-31 Aralık 2022 tarihleri arasında başvurmuş hastaların tedavi başarısı üzerine etki eden faktörleri tespit edip buna yönelik planlamalarda bulunmaktır.

Method:

Bu çalışma 01.01.2022-31.12.2022 tarihleri arasında Kartal Dr. Lütfi Kırdar Şehir Hastanesi Aile Hekimliği Sigara Bırakma polikliniğine sigarayı bırakmak için başvuran 2594 hasta arasından çalışmaya onay veren ve telefon ile görüşülen 763 kişi ile yürütülmüştür. Çalışma verileri SPSS programında analiz edilmiştir. Tanımlayıcı analizlerden ortalama, standart sapma, ortanca ve minimum-maksimum değerler kullanılmıştır. Hastaların başvuru sonrasında aldıkları farmakolojik tedaviler ise Tütün Bağımlılığı Tedavisi İzlem Sistemi (TUBATİS) üzerinden derlenmiştir. Hastaların anksiyete ve depresyon durumları Hastane Anksiyete Depresyon Ölçeği ile ve nikotin bağımlılık durumları Fagerström Nikotin Bağımlılık Testi ile değerlendirilmiştir.

Results:

Çalışmaya toplam 763 kişi katılmıştır. Katılımcıların % 36,6'sı kadın, % 63,4 'ü erkektir. Katılımcıların yaş ortalaması $41,2 \pm 12,4$ 'tür ve sigaraya başlama yaşı ortalaması $16,9 \pm 5,0$ 'dir. Katılımcıların % 47,5'si merak, % 41,7 si özenti nedeniyle sigaraya başladığını belirtmiştir. Katılımcıların % 90,4'ü kendi isteği ile, % 8,2'si doktor önerisi ile başvurduğunu belirtmiştir. Katılımcıların sigarayı bırakmak isteme nedenleri incelendiğinde en sık neden (% 62,0) ilerde hastalanma korkusudur. Katılımcıların % 43,8'ine nikotin bandı ve % 25,3'üne bupropion tedavisi verilmiştir. Herhangi bir farmakolojik tedavi verilmeyen hasta oranı % 30,9'dur. Verilen tedavi ve kullanılan tedavi arasında orta düzeyde anlamlı bir uyum söz konusudur. Sigarayı bırakmış olanların % 28 'i kadın, % 72 'si erkektir. Sigarayı bırakanların evinde kendisinden başka sigara içen kişi olanların oranı %45,5 iken, sigarayı bırakamayanlarda bu oran %56,3 tür.

Conclusions:

Katılımcıların evde kendisinden başka sigara içen birey olması durumunda anlamlı bir farklılık saptanmıştır. Sigarayı bırakamayanlarda evinde kendisinden başka sigara içen kişi oranı %56,3 olup tedavi planlarken kişinin beraber yaşadığı diğer bireylerin de tedavi sürecine dahil edilmesinin başarı oranını arttırması beklenmektedir.

Poster Presentation / Research**Multiple antibiotic resistance index of some uropathogenic bacteria in outpatients-children and adolescents**

Reneta Koycheva, Sevdalina Alekova

Trakia University, Medical Faculty, 6000 Stara Zagora, Bulgaria. E-mail: koychevar@abv.bg

Keywords: multiple antibiotic resistance index, uropathogenic microorganisms, children and adolescents

Aim:

The treatment of urinary tract infections among children and adolescents in the outpatient medical setting is becoming an increasing challenge due to elevated prevalence of isolated bacterial strains with acquired antibiotic resistance. The goal was to be calculated the multiple antibiotic resistance index of some uropathogenic bacteria in pediatric outpatients.

Method:

A cross-sectional study was conducted among children and adolescents aged 0- 17 years with a positive urine culture in the period of time January- June 2023. It was measured the index of multiple antibiotic resistance (MARI) of uropathogens causing infections among individuals.

Results:

21. 73% of *E. coli* isolates and 66.66% of *Proteus mirabilis* isolates had a MARI above 0.2, indicating high levels of resistance to aminopenicillins and second-generation cephalosporins. All isolates of *Enterococcus faecalis* had a MARI ranging from 0.467 to 0.714 and reported 100% resistance to Trimethoprim sulfamethoxazole, aminoglycosides and second- and third- generation cephalosporins.

Conclusions:

The study showed the presence of high levels of multiple antimicrobial resistance in the uropathogenic isolates of pediatric patients with significant bacteriuria in the outpatient health care. The calculation of the index of multiple antibiotic resistance sheds additional light on the severity of the existing problem.

Poster Presentation / Review**Anthropogenic polluting factors and pediatric bronchial asthma**

Sevdalina Alekova Todorova, Reneta Koycheva

Trakia University, Faculty of Medicine - Stara Zagora, 6000 Stara Zagora, Bulgaria. E-mail: sevdalina.alekova@abv.bg

Keywords: children, bronchial asthma, anthropogenic polluting factors**Review:****Background:**

In the real world, dynamic changes of air pollutants and meteorological factors always coexist. Children with bronchial asthma are vulnerable to the adverse effects of air pollution because their lungs are still developing, their metabolic capacity is immature, and they are more active outdoors.

Materials and methods:

An analysis of the available Bulgarian and international scientific studies presenting data on a positive correlation of polluted air and meteorological variables with the manifestation of acute episodes of bronchial asthma among children was carried out.

Results:

Globally, the main sources of outdoor pollutants are fuel combustion from vehicles, construction and agricultural operations, power plants and industries. Although coal-fired power plants contribute only a small fraction of primary particulate matter emissions compared to other sources, they are a leading producer of acid gases - sulfur dioxide and nitrogen oxides - and the formation of secondary particulate matter. Urbanization, especially the automobile traffic and solid fuel heating is another important reason for the increased incidence of allergic conditions and bronchial asthma among children from the city districts.

Conclusion:

Anthropogenic polluting factors significantly contribute to the development of bronchial asthma among children, influence the worsening of asthmatic symptoms and provoke an increased frequency of exacerbations and hospitalizations.

Poster Presentation / Case Report**E-Nabız Sisteminin Etkin Kullanımıyla Aile Sağlığı Merkezinde Tanı Konan HIV Enfeksiyonu: Olgu Sunumu**

Hasan Bilal Gülşen, Eda Çelik Güzel

Tekirdağ Namık Kemal Üniversitesi Aile hekimliği a.d, 59000 Suleymanpasa, Türkiye. E-mail: hbilalgulsen@gmail.com

Keywords: HIV AIDS E-NABIZ AİLE SAĞLIĞI MERKEZİ**Introduction:**

Lentivirinae alt ailesinden zarflı bir retrovirüs olan HIV (Human Immunodeficiency Virüs), bağışıklık sisteminin zayıflamasına yol açarak AIDS (Acquired Immunodeficiency Syndrome, Edinilmiş Bağışıklık Yetersizliği Sendromu) tablosu ile ölümcül sonuçlara neden olabilmektedir. Türkiye'de 1985 - 2023 tarihleri arasında bildiri yapılan 39.437 HIV-pozitif kişi ve 2.295 AIDS vakası mevcuttur. Yine ülkemizde HIV/AIDS ile mücadele amacı ile oluşturulmuş olan Türkiye HIV/AIDS Kontrol Programı ile da artan HIV oranının önüne geçebilmek ve ölüm oranlarının azaltılması amaçlanmaktadır. Yine 2015'te hizmete alınan e-Nabız sistemi ile de HIV gibi kronik hastalıkların tanı, tedavi ve takibi yapılabilir. Bu olgu sunumunda etkin bir E-Nabız kullanımı ile HIV gibi önemli bir enfeksiyonun tanısının kolaylıkla konulabileceğini göstermeyi amaçladık.

Case:

28 Yaşında erkek hasta diş ağrısı nedeniyle tarafımıza başvurdu. Yapılan fizik muayenede ağız içinde yaygın aftlar gözlemlendi. Öyküsünü sorguladığımızda hasta sık sık ağız aftlarının olduğunu belirtti. Bunun üzerine E-Nabız sisteminden geçmiş sağlık bilgilerine erişildi. Hastanın tahlillerinde 6 aydır sedimantasyon yüksekliği ve bisitopeni (anemi + lökopeni) saptandı. Yine hastanın geçmiş ziyaretleri detaylı incelendiğinde; son bir sene içerisinde yaygın deri döküntüleri, anal fissür, ishal ve ağız içi lezyonlar gibi şikayetlerle bir çok kez farklı branşlara başvurduğu tespit edildi. Bu süreçte hastaya ELISA yöntemiyle HIV testinin yapılmadığı görüldü. Hastanın şüpheli cinsel ilişki öyküsünün de olması üzerine ASM'de Anti-HIV testi yapıldı ve sonuç pozitif geldi. Enfeksiyon hastalıklarına sevk edilen hastanın ertesi gün yapılan tetkiklerinde HIV PCR: 2260000 (kopya/mL) gelmesi üzerine tedavisine başlandı. Hastanın ASM'de E-Nabız üzerinden yapılan takiplerinde tedavisine uyduğu ve HIV PCR ve sedimantasyon değerlerinin 6 ay içerisinde normale döndüğü gözlemlendi.

Discussion:

Aile Hekimliği hem kişilerin en kolay ulaşabileceği hem de multidisipliner yaklaşımın temel ögesi olması nedeniyle sağlık basamaklarında önemli bir role sahiptir. Olgumuzda da görüldüğü üzere farklı branşlara farklı şikayetlerle giden bir hastaya teknolojik imkanlardan da faydalanarak birinci basamak imkanlarında kolayca tanı konulabildiği görülmüştür.

Presentation on 28/04/2024 09:00 in "POSTER SESSION" by Hasan Bilal Gülşen.

Poster Presentation / Research**Frequency and type of uropathogenic microorganisms in pediatric outpatients**Reneta Koycheva¹, Sevdalina Alekova Todorova²

1. Trakia University, Medical Faculty, 6000 Stara Zagora, Bulgaria E-mail: koychevar@abv.bg

2. Trakia University, Faculty of Medicine - Stara Zagora

Keywords: urinary tract infections, frequency of bacteria, children and adolescents**Aim:**

Bacterial infections of the urinary tract in children are one of the most common diseases in outpatient health care. Their proper and effective management requires updating local knowledge of the types of virulent microorganisms responsible for pediatric urinary tract infections and information of their resistance patterns. The aim of the research was to determine the frequency and type of uropathogenic microorganisms in children.

Method:

A cross-sectional study was conducted among 219 outpatients under 18 years of age with suspected urinary tract infections from Stara Zagora region in the time period January - June 2023. It was applied the microbiological procedures - urine sample culture and antibiotic sensitivity test of the isolated uropathogens.

Results:

51.11% of outpatients with a positive urine culture had a urinary tract infection caused by strains of the Gram-negative bacteria - *E. coli* that showed increasing levels of resistance to Trimethoprim sulfometaxazole. Fluoroquinolones are the only class of antibiotics to which relatively high susceptibility rates of all Enterobacteriaceae isolates have been calculated. 100% resistance levels to most of the routinely prescribed antibiotics have been measured in isolates of the dominant Gram-positive microorganism- *Enterococcus faecalis*.

Conclusions:

Both increasing and alarmingly high rates of antibiotic resistance among gram-positive and gram-negative bacteria that cause pediatric urinary tract infections have been reported. The presented results should not be ignored by physicians when choosing and applying an antibiotic therapeutic regimen.

Presentation on 28/04/2024 09:00 in "POSTER SESSION" by Sevdalina Alekova Todorova.

Poster Presentation / Case Report**Gebelikte Hidronefroz Ve Hematüri Birlikteliği: Bir Olgu Sunumu**

İdil Ceren Balci

Edirne Uzunköprü İlçe Sağlık Müdürlüğü, 22000 Edirne, Türkiye. E-mail: cerengedik.54@gmail.com

Keywords: Gebelik, maternal hidronefroz, hematüri, taş hastalığı**Introduction:**

Gebelik döneminde %90'lara varan oranda görülen bir durumdur maternal hidronefroz. Başlıca sebepleri idrar volümü artışı, progesteronun uterus üzerinde miyorelaksan etkisi ve uterusun büyümesiyle artan basıdır. Genellikle gebeliğin ikinci yarısından sonra ve primiparlarda görülüp sağ böbreği daha sık etkilemektedir. Çoğu gebede asemptomatik seyretse de bir kısmı akut ağrı yakınmasıyla, renal fonksiyonlarda bozulma semptomlarıyla başvurabilmektedir. Medikal tedaviye genellikle yanıt alınsa da az bir oranda üretral kateterizasyon gibi üriner drenaj ihtiyacı gerekebilir. Hidronefroz üriner staza sebep olarak idrar yolu enfeksiyonlarını ve taş oluşma riskini de arttırmaktadır. Gebelikte taş hastalığı nadir görülmekle beraber taşa bağlı hidronefroz olasılığını da bazı olgularda düşünmek gerekebilir. Semptomatik taş hastalığında hematüri ve yan ağrısı başvuru sebebi olabilir.

Case:

36 haftalık gebe, izlemi için kuruma davet edildi. İdrarda kan görme şikayetiyle başvurdu. Yan ağrısı ve karın ağrısı tariflemeydi. Kronik bir hastalığı bulunmayan gebemizin ilk gebeliğiydi ve düşük öyküsü yoktu. Fizik muayenesinde vitalleri stabildi. Kostovertebral açı hassasiyeti yoktu. Kan tetkiklerinde böbrek fonksiyon testleri dahil normal sonuçlandı. İdrar tetkikinde nitrit ve lökosit esteraz negatif; hemoglobin pozitif, eritrosit:183/HPF olduğu görüldü. Kadın doğum doktorunun yaptığı muayene sonucunda bebeğin sağlıklı, ölçüleri ve amniyon sıvısının haftası ile uyumlu normal bulunmuş. Radyolog tarafından bakılan ultrasonografide sağ böbrekte grade III hidronefroz ve sağ böbrek alt zonda mikrokalkül görülmüş. Değerlendirmeler sonucunda üretral kateterizasyon düşünülmemiş. Semptomatik tedavi ile doğuma takip edilmiş. Doğumun termde gerçekleştiği, bebeğin kilosunun 3045gr olduğu bilgisi alındı. Postpartum takiplerinde maternal hidronefrozun gerilediği öğrenildi. Hematüri etyolojisi araştırılması açısından hastamız üst merkeze yönlendirildi.

Discussion:

Maternal hidronefroz gebelikte çok sık karşılaşılan bir durumdur. Olgumuz, sağ taraf böbrek lokalizasyonu ve üretral kateterizasyona ihtiyaç duymaması yönünden literatürdeki çalışmalara benzerdir. Yine benzer şekilde term doğum gerçekleşmesi de hidronefrozun olgumuzda doğum haftasını etkilemediğini göstermiştir. Gebelik izlemleri ve aile hekimlerinin disiplinler arası köprü görevi koruyucu hekimlik açısından önemlidir. Hastanın birinci basamağa başvurması da hekimine güvendiğini ve aile hekimliğinin hasta ile işbirlikçi tutumunu ortaya koymuştur.

Poster Presentation / Case Report**Hematüri ve Ayrışmamış Hastalıklar: Tanı ve Yönetimde Aile Hekimliği Klinik Yaklaşımı**Ayşenur Cesur¹, Barış Ürünçan¹, Sena Balta², Sevcan Bilen³, Ersin Akpınar¹

1. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği Ana Bilim Dalı, 01410 Adana, Türkiye E-mail: aysenur.csr@gmail.com

2. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Ana Bilim Dalı

3. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Acil Ana Bilim Dalı

Keywords: Düşük Prevelans Hekimliği, Böbrek Yetmezliği, Hematüri**Introduction:**

Hematüri pediatrik yaş grubunda sık karşılaşılan semptomlardan biridir. Çok sayıda üriner sistem hastalığının başlangıç bulgusu olarak karşımıza çıkabilir. Çocuklarda hematürinin en sık nedenlerinin başında akut poststreptokoksik glomerülonefrit (APSGN) gelmektedir. APSGN'li çoğu çocuk klinik olarak tamamen iyileşir. Bununla birlikte hipertansiyon, artan proteinüri ve böbrek yetmezliği gibi geç dönem böbrek komplikasyonları yaşayan hasta grubu da vardır.

Bu olguda bacalarda şişlik ve idrarda koyulaşma şikayeti sonrasında akut böbrek yetmezliği gelişen ve aile hekimlerinin nadir de görülse tanıda düşünmelerini gerektiren APSGN olgusu sunulmuştur.

Case:

7 yaşındaki erkek hasta, evde kan basıncı 150/110 mmHg ölçülmesi ve idrarda koyulaşma şikayetleriyle aile sağlığı merkezine (ASM) başvurmuş. Yapılan muayenede büfissür ödem ve tetkik sonucunda idrarında eritrosit pozitif saptanmış ve hastaneye sevk edilmiş. Acil servise idrarında kan ve vücutta, göz kapaklarında ödem şikayetlerle başvuran hastanın iki gündür idrarında renk değişikliği ve gözlerde ödem şikayeti olduğu, ara ara karın ağrıları olduğu öğrenildi. Özgeçmişinde bronşial astım ve atopik dermatit tanısı ve ev tozu alerjisi olduğu belirlendi. Çocukluk çağı aşıları tam olan ve daha önce ameliyat öyküsü olmayan hastanın 5 mg/gün Levosetirizin Dihidroklorür ve 10 mg/gün Montelukast tedavisi aldığı tespit edildi. Hastanın fizik muayenesinde orofarinks hiperemik ve büfissür ödemi vardı. Diğer sistem muayeneleri normaldi. Hastadan serum laboratuvar tetkikleri istendi. İzlemde kan basıncı yüksekliği ile seyreden klinik durumu nedeniyle pediatrik nefroloji kliniğinden APSGN ön tanısıyla konsültasyon istendi. Konsültasyon sonucunda hastanın takip ve tedavisinin devamı için pediatrik nefroloji servisine yatırılı yapıldı.

Discussion:

Akut poststreptokoksik glomerülonefrit (APSGN) streptokok enfeksiyonları sonrasında gelişen ve immünolojik mekanizmalarla karakterize yaygın glomerüler enflamatuvar hastalıktır. Tanı idrar tetkikinde; eritrosit silendirleri, dismorfik eritrositler, proteinüri görülmesi, kan tablosunda; C3, sedimantasyon, Antistreptolizin O (ASO) düzeyi ve gerekirse biyopsi ile konulurken birinci basamak sağlık hizmetlerinde; öykü, fizik muayenede ödem, hematüri bulguları ve en önemlisi bu hastalıktan şüphe edebilmek çok değerlidir.

Aile hekimleri özgün problem çözme becerileri sayesinde hastalığın ilk anındaki semptom ve bulgulardan ayırılmış durumları yönetebilmeli ve gerekli durumlarda düşük prevelans hekimliği yapabilmelidirler.

Poster Presentation / Case Report**Konjonktivada Kene Enfestasyonu**Aydın Toprak¹, Mine Kuru Toprak²

1. Kırıkhan Devlet Hastanesi, 80000 Osmaniye, Türkiye E-mail: draydntoprak@gmail.com

2. Osmaniye Devlet Hastanesi

Keywords: Enfestasyon, Konjonktiva, Kene**Introduction:**

Kene (Ixodidae), memelilerin, kuşların ve sürüngenlerin kanını emerek yaşayan dış parazitlerdir ve dolayısıyla çeşitli hastalıkların vektörleri olarak hareket ederler. Hematofaji ile yaşayan bu canlılar, Kırım-Kongo kanamalı ateş, Lyme hastalığı ve riketsiyoz gibi potansiyel olarak ölümcül birçok hastalıktan sorumludur. Türkiye'de Orta Anadolu, Doğu Karadeniz'de sık rastlanır. Göz dokularının kene enfestasyonu nadir bir durumdur. Bu raporda, konjonktivada kene enfestasyonu olan hastaya yaklaşımın sunulması amaçlanmıştır.

Case:

Hastanemiz acil polikliniğine gözde batma, sulanma şikayeti ile başvuran 45 yaşında kadın hasta tarafımıza konsulte edildi. Yapılan biyomikroskopik muayenede sol gözde bulbar konjonktivada kenenin yapıştığı ve ağız organelinin konjonktivaya gömülü olduğu izlendi. Göz ve sistemik muayenesinin geri kalanı normaldi. Kene topikal anestezi altında forseps ile konjonktivaya yapıştığı yerin hemen üzerinden, ağız organelinin üstünde tutularak çıkarıldı. Kenenin çıkartıldığı bölgeye sulandırılmış batikon solüsyonu (%50) damlatıldı. Enfeksiyon hastalıklarının önerisi ile hastadan tam kan, CK (kreatinin kinaz), PT (protrombin zamanı), LDH (laktat dehidrogenaz), KCFT, INR tetkikleri istendi. Laboratuvarının normal aralıkta olduğu görüldü. Hastaya topikal moksifloksasin hidroklorür ve deksametazon içeren göz damlası reçete edildi ve günde 3 kez yara bölgesine sürmesi istendi. Hasta 7 gün sonra kontrol muayenesi için çağırıldı. Bir hafta sonraki kontrol kan parametreleri normaldi ve herhangi bir sistemik veya lokal komplikasyon gelişmedi.

Discussion:

Türkiye'de her yıl çok sayıda kene enfestasyonu olgusu ve Kırım Kongo Kanamalı Ateşi vakası bildirilmektedir. Keneler, etkilenen dokudan dikkatli manevralarla ve en kısa sürede bağlama forsepsler ile çıkarılmalıdır. Kene çıkarıldıktan sonra ısırık bölgesi dezenfekte edilmelidir. Kenelerin mekanik olarak çıkarılması sonrası kombine topikal steroid ve antibiyotik tedavisi verilebilir. Maruziyet sonrasındaki ilk 10 gün içerisinde halsizlik, iştahsızlık, ateş, kas ağrısı, baş ağrısı, bulantı, kusma veya ishal gibi belirtiler olursa erkenden sağlık kuruluşlarına başvurmaları gerektiği, çevrelerindeki kişilerle olan temaslarına dikkat etmeleri gerektiği belirtilmelidir. Kene çıkarıldıktan sonra hastadan tam kan sayımı, koagülasyon parametreleri sistemik komplikasyonları gözden kaçırmamak amacıyla çıkarıldıktan hemen sonra ve 1 ay sonraki takipte görülmelidir.

Poster Presentation / Review**Synthesis of Blockchain Technology, E-Health Datafication, and Implementation in Healthcare**

Ersin Akpınar

Çukurova University, 0000 Adana, Türkiye. E-mail: ersin.akpinar@gmail.com

Keywords: Blockchain, E-Health Datafication, Interoperability, Healthcare**Review:****Introduction and Aim**

Blockchain technology (BCT) and e-health datafication (e-HD) are driving significant innovations in healthcare, offering enhanced security, interoperability, transparency, and efficiency. This synthesis paper explores the intersection of BCT, e-HD, healthcare innovations, advancements, implementation challenges, and key considerations for successful adoption in healthcare settings.

BCT, e-HD, and Healthcare Innovations

The convergence of blockchain technology and e-HD has revolutionized healthcare in various ways. Blockchain's decentralized architecture, cryptographic security, and smart contract capabilities enable secure data storage, interoperable data exchange, and automated processes in healthcare systems. e-HD, on the other hand, involves the digitization and utilization of healthcare data for improving patient care, research, and decision-making.

Advantages of Blockchain in Healthcare

BCT offers several advantages in healthcare, including enhanced data security, interoperability, transparency, immutability, and automation through smart contracts. These advantages contribute to improved patient outcomes, streamlined workflows, reduced administrative costs, and increased trust among stakeholders.

Challenges and Considerations

Despite its potential benefits, implementing blockchain in healthcare comes with challenges such as scalability, regulatory compliance, interoperability standards, data privacy, and user adoption. Overcoming these challenges requires robust technical architectures, regulatory frameworks, data governance practices, education, and collaboration among healthcare stakeholders.

Implementation of BCT and e-HD in Healthcare

Successful implementation of BCT and e-HD in healthcare involves identifying use cases, designing technical architectures, selecting suitable blockchain platforms, integrating data sources securely, ensuring privacy and security measures, developing consent management mechanisms, deploying smart contracts, conducting pilot testing, complying with regulations, training stakeholders, and continuous monitoring and improvement.

Synthesis and Conclusion

The synthesis of BCT, e-HD, and implementation in healthcare underscores the transformative potential of these innovations in improving healthcare delivery, management, and patient outcomes. By addressing implementation challenges, adopting best practices, and fostering collaboration among stakeholders, healthcare organizations can leverage blockchain and e-HD to create more secure, interoperable, and patient-centric healthcare ecosystems.

Poster Presentation / Review**Varicella vaccination and the result of its application**

Sevdalina Alekova Todorova, Reneta Koycheva

Trakia University, Faculty of Medicine - Stara Zagora, 6000 Stara Zagora, Bulgaria. E-mail: sevdalina.alekova@abv.bg

Keywords: varicella vaccination, application, effectiveness**Review:**

There are two forms of varicella vaccine: a single-component vaccine and a multi-component vaccine, i.e. combined tetravalent vaccine against measles, mumps, rubella and varicella (MMRV). The authors present an analysis of available foreign scientific publications and reports on the impact of universal varicella vaccination programs implemented in different countries and regions of the world on the epidemiology of the disease and related outcomes was conducted. International scientific studies show that one dose of vaccine provides up to 71% reduction in the incidence of the disease, while the application of two doses – up to 98% reduction. According to the CDC, children who are immunized against chickenpox seem to have a lower risk of appearance of “herpes zoster infection” compared to individuals infected with wild-type VZV'. The application of varicella vaccines has led to a dramatic decline in the morbidity and mortality caused by this viral disease in countries such as Uruguay, Canada, and the United States of America. In 2016, the Latin American Society of Pediatric Infectious Diseases (SLIPE) recommended the inclusion of two-dose varicella vaccination in the national immunization schedules of all countries. In Europe, immunization against chicken pox is carried out at the national level in several countries - Germany, Greece, Finland, Iceland, Italy, Spain, Latvia, Luxembourg. In Poland, Belgium and the Czech Republic, vaccination is recommended for specific population groups. Despite the difficulties in collecting and obtaining accurate and reliable data on the severity of infection, the universally introduced vaccine against varicella appears to be cost-effective through reduction of the percentage of complications. As a limitation, it should be mentioned that most data are available for high- and middle-income countries, and the effect of applied vaccination in low-income countries may be different from that reported.

Presentation on 28/04/2024 09:00 in "POSTER SESSION" by Reneta Koycheva.

Poster Presentation / Case Report**Yaşlı Hastalarda Birden Fazla Semptomun Yönetimi: Önceliklendirme Stratejileri**Özge Sarıgül¹, Ersin Akpınar²

1. Çukurova Üniversitesi, 01010 Adana, Türkiye E-mail: ozge_sarigul@hotmail.com

2. Çukurova Üniversitesi Aile Hekimliği Anabilim Dalı

Keywords: Aile hekimi, yaşlı hasta, multimorbidite yönetimi**Introduction:**

Aile hekimliği, hasta bireyin tüm sağlık sorunları ile ilgilenmekle yükümlüdür. Giderek artan sayıda yaşlı hastanın, kompleks bakım ve ihtiyaçlarına odaklanmaktadır. Yaşlı hastalarda sıklıkla görülen komorbiditeler, polifarmasi ve biyopsikososyal yetersizlikler gibi faktörler, sağlık sorunlarının çeşitliliğine, tanı ve tedavi süreçlerindeki zorluklara neden olabilir. Zorluklar karşısında aile hekimi hastalıklarla değil, hastalarıyla işe başlaması gerekmektedir. Özellikle çoklu sağlık sorunlarıyla karşı karşıya kalındığında, yeterli destek sağlandığında kişinin biyopsikososyal denge içinde olması mümkün olabilir.

Case:

92 yaşında kadın hasta, evinde saat: 22 civarı düşme nedeniyle 112 ambulans ile acil servise getirildi. Özgeçmişinde Diyabetes Mellitus, hipertansiyon, koroner kalp hastalığı, B12 ve demir eksikliği mevcuttu. Hastanın çekilen pelvik grafisinde subtrokanterik fraktürü tespit edildi. Yatışı yapılan hastaya kalça protezi ameliyatı yapıldı. Operasyon sonrası üçüncü gün taburcu edilen hastanın, süregelen süreçte kabızlık, bası yarası, depresif duygu durum değişikliği, uyku problemleri ve tekrar düşme korkusu gelişti. Bir ay süreli fizyoterapist desteği ile yürüme fonksiyonu kazandırıldı. Kabızlığı için diyet düzenlendi ve laksatif başlandı. 2. evre bası yarası için koruyucu önlemler alındı, lokal antibiyoterapi ve her gün pansuman uygulandı. Depresif duygu durum değişikliğinin 1 aydan uzun sürmesi sebebiyle Trazodon 50mg/gün başlandı. Sosyal ve fiziksel destek açısından bakıcı desteği alması önerildi. Tekrar düşme riski açısından yürüteç, tekerlekli sandalye, ev içi düzenleme gibi önlemler açısından bilgilendirmeler yapıldı.

Discussion:

Aile hekimleri, bütüncül bir yaklaşımla sürekli ve kapsamlı sağlık hizmeti sunarak önemli bir rol üstlenmektedirler. Hastanın sağlık durumunu tam anlamıyla değerlendirerek, multimorbiditeyi ve bunların etkilerini anlamak; sağ kalım süresini tahmin etmek, tedaviyi yönlendirmek, hastalığın ilerleyişini öngörmek, erken müdahalede bulunmak ve hastalıkların kötüleşmesini engellemek gibi kritik bir öneme sahiptir. Yaşlı nüfusun hızla artmasıyla, yalnızlık, engellilik, kronik hastalıklar ve bakıma muhtaçlık gibi destek gereksinimleriyle sorunların gözden geçirilmesi gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Aile hekimlerinin, yaşlı bireylerin sağlık ihtiyaçlarını anlamak, tedavilerini yönlendirmek ve sağlık politikalarında etkin rol oynamak gibi önemli sorumlulukları bulunmaktadır. Yaşlı popülasyonunun sağlık ihtiyaçlarını karşılamak adına devletlerin ve sağlık sistemlerinin gerekli politikaları geliştirmesi gerekmektedir.

Presentation on 28/04/2024 09:00 in "POSTER SESSION" by Özge Sarıgül.

Poster Presentation / Case Report**'ASCUS' Smear Sonucu ve HPV Testi: Genç Bir Kadında Aile Hekimliği Yaklaşımı ve Öneriler**Sena Özge Koç¹, Şefik Bardakçı², Ghanim Khatib², Ersin Akpınar³

1. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi, 01000 Adana, Türkiye E-mail: kocsenaozge@gmail.com

2. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum AD

3. Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Aile Hekimliği AD

Keywords: HPV, Pap Smear, Koruyucu Hekimlik, Hastayı Güçlendirmek**Introduction:**

Serviks kanseri kadınlarda en sık görülen kanser türlerindedir. Pap Smear testi; kanser öncesi hücrelerin erken teşhisini sağlayan tarama testidir. Preinvaziv dönemin başından kansere kadar geçen süre ortalama 6 yıldır. Kanser öncesi dönemde tedavi şansı %100'e yakındır. Düzenli Smear veya HPV testi yaptıran kadınlarda serviks kanseri görülme olasılığı oldukça azdır. Bu olgu sunumunun amacı, 'ASCUS' smear sonucuna sahip genç bir kadın hastanın yönetim sürecini açıklamak, HPV testi ve aşısıyla ilgili bilgi vermek, aile hekimliği perspektifinin hastanın tedavi ve izlemindeki önemini vurgulamaktır.

Case:

28 yaşında kadın hasta, dış merkezde yapılan Smear testinde 'ASCUS' sonucu aldığı için polikliniğine başvurdu. Anamnezde hastanın beş yıldır cinsel aktivitesinin olduğu, coitus interruptus yöntemiyle korunduğu, sigara kullanmadığı belirlendi. Hastanın; patoloji sonucunun anlamı, kansere ilerleme riski ve bundan sonraki süreçle ilgili bilgi talebi vardı. Yapılan vajinal muayene sonucunda serviks doğal görüldü, intravajinal ultrasonografide uterus ve bilateral overlerde anormal bulgu saptanmadı. ASCUS sonucuyla ilgili olarak, servikste atipik inflamasyon hücrelerinin görüldüğü; bunun HPV kaynaklı veya başka nedenlere bağlı olabileceği belirtilerek bu hücrelerin kanser hücresi anlamına gelmediği vurgulandı. Refleks HPV DNA testi yaptıran sonucuyla tekrar polikliniğe gelmesi söylendi. HPV aşısına karşı tereddüdü olan hastaya, yaşına uygun olarak aşı yaptıranın faydaları anlatıldı ve bariyer yöntemleri ile korunması önerildi.

Discussion:

Bu olgu, HPV aşısının ulusal aşı takviminde yer almaması ve Smear testi konusundaki çekinceler nedeniyle serviks kanserinin ülkemizde hala önemli bir sağlık sorunu olduğunu göstermektedir. Aile hekimleri, yalnızca hastaları tedavi etmekle kalmayıp sağlık ve iyilik durumunu geliştirmeyi de amaçlar. Bu bağlamda, tarama testlerinin serviks kanserini önlemedeki etkinliğinin vurgulanması, HPV aşısının erkek kadın bütün bireylere teşvik edilmesi, özellikle okul çağındaki çocukluk döneminden itibaren yapılması önemlidir. Anormal Smear sonucu veya HPV pozitifliği durumunda endişe etmeden düzenli takip ve tedavi ile kanserden korunmanın mümkün olduğu hastalara iletilmelidir. Sonuç olarak, hastaların sağlık kararlarına aktif katılım sağlamaları, sağlıklarını yönetme konusunda güçlendirilmeleri ve eğitilmeleri, bu yönde sağlık politikalarının güçlendirilmesi önem arz etmektedir.

Presentation on 28/04/2024 09:00 in "POSTER SESSION" by Sena Özge Koç.

Author Index

Akday, Şebnem	16	Khatib, Ghanim	51
Akpınar, Ersin	48	Kılıncarslan, Mehmet Göktuğ	18
Akpınar, Ersin	16, 46, 50, 51	Koç, Sena Özge	51
Akti, Elif	25	Kocagöz, Ali	5
Alekova Todorova, Sevdalina	42, 44, 49	Koru Toprak, Mine	47
Alekova, Sevdalina	41	Koycheva, Reneta	41, 42, 44, 49
Alvur, Tuncay Müge	27	Kucukceran, Hatice	35, 38
Baki, Şeyma Enise	15	Küçükceran, Hatice	13, 24, 36, 39
Baktır Altuntaş, Sibel	31	Küçükceran, Hatice	9
Balci, İdil Ceren	45	Küpeli Çınar, Ayça	29, 33
Balci, Sibel	27	Kuran, Firdevs	26
Balcioğlu, Hüseyin	12	Meci Çiftci, Meryem	31
Balta, Sena	46	Mercan Başpınar, Melike	7
Bardakçı, Şefik	51	Öner, Can	26, 40
Bayraktar Turker, Oznur	23	Özbek, Serpil	6
Bilen, Sevcan	46	Özdoğan, Aybike	6
Bilge, Uğur	12	Özkaya, Hilal	11, 15, 31
Bilgili, Yusuf Doruk	8	Öztürk Emiral, Gülsüm	6
Börklü Doğan, Özge	10	Öztürk, Güzin Zeren	8
Canoler, Şita Neşe	6	Pampu, Şerife Nur	9
Çelik Güzel, Eda	37	Pasin, Özge	15
Çelik Güzel, Eda	43	Sağlan, Ramazan	12
Cenk, Bahattin	34	Sağlan, Yasemin	12
Cesur, Ayşenur	46	Şahin, Elif	32
Çetin, Hüseyin	30	Şahin, Erkan Melih	18
Çevik Varol, Aydan	37	Şanlı, Kamuran	11
Cihan, Fatma Goksin	35, 38	Sarı, Emre	19
Cihan, Fatma Gökşin	13, 24	Sarı, Oktay	18
Cihan, Fatma Gökşin	9	Sarıca Çevik, Hüsna	6, 25
Çınar, Abdulkadir Can	29, 33	Sarıgül, Özge	50
Demirbaş, Nur	13, 24, 36, 38,	Sedef, Nuriye	37
	39	Şenoymak, İrem	14
Demirbaş, Nur	9, 35	Şimşek, Engin Ersin	26, 28, 30, 40
Deprem, Cihan	6	Şimşek, Engin Ersin	32
Doğan Kaya, Yasemin	34	Simsekoglu, Nesibe	15
Doğan, Ummu	36	Temiz, Hatice Esin	30, 40
Dönmez, Büşra	18	Tocoglu, Merve	25
Durmuş, Sonnur	28	Toprak, Aydın	47
Egici, Memet Taşkın	5, 10	Toraman, Çetin	18
Emre, Mustafa	24	Tuzcular Vural, Emine Zeynep	5
Eraldemir, Fatma Ceyla	27	Umut, Çağrı	27
Gamsızkan, Zerrin	17	Ünlüoğlu, İlhami	20
Genç, Aşır	36	Üreten, Mina Lara	17
Gökşin Cihan, Fatma	36, 39	Ürünçan, Barış	46
Güçlü, Hande	29, 33	Uzuner, Arzu	34
Gülşen, Hasan Bilal	43	Yaka, Derya	13
Güney, Batuhan	20	Yalçın, S. Songül	19
Hacıağaoğlu, Nazlı	32	Yaşar Bilge, Şule	12
Hacıağaoğlu, Nazlı	26, 28, 30, 40	Yılmaz Özcan, Zeynep	10
Hamur, Mehmet	40	Yılmaz, Fatih	36
Hamur, Müberra	30	Yüzbaşıoğlu, Merve	8
İçöz Kılıncarslan, Nuran	6	Zeren Öztürk, Güzin	23
Ivanova, Nevena	21, 22		
Kahraman, Ümran Münire	36		
Karabela, Semsî Nur	15		
Karaoglu, Nazan	9, 35, 38		
Karaoğlu, Nazan	13, 24, 36, 39		
Kaşıfoğlu, Timuçin	12		